

13 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2023
Η ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΜΠΤΗ
καθ' ἡν μνείαν ποιούμεθα
τοῦ Ἱεροῦ Νιπτῆρος, τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου,
τῆς ἐν Γεθσημανῇ προσευχῆς τοῦ Κυρίου
καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Ἰούδα προδοσίας τοῦ Κυρίου.

* * * * *

Ο ΟΡΘΡΟΣ

(Τελεῖται συνήθως τῇ Μ. Τετάρτῃ ἐσπέρας.
Ἐνιαχοῦ ὅμως τελεῖται τῇ Μ. Πέμπτῃ πρωΐ).

Ο Ἱερεύς: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ο Ἱερεύς: Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλīδος καὶ σῶσον, ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Καὶ λέγει τὸ τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῳ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῳ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ὁῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ο Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον (12άκις).

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῳ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς

τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Καὶ τοὺς ἔξης φαλμοὺς (ῶν ἀναγινωσκομένων ὁ ἵερεὺς θυμιᾶ διὰ κατζίου).

Ψαλμὸς ιθ' (19).

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως· ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἀγίου, καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου.

Μνησθείη πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὄλοκαύτωμά σου πιανάτω.

Δῷη σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι.

Ἄγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.

Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου· νῦν ἔγνων ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ.

Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἀγίου αὐτοῦ· ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.

Οὗτοι ἐν ἄρμασι καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις· ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.

Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον· ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν.

Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾧ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε.

Ψαλμὸς κ' (20).

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν.

Ὅτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος· ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

Ζωὴν ἡτήσατό σε καὶ ἔδωκας αὐτῷ, μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου, δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν.

Ὅτι δώσεις αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος· εὐφρανεῖς αὐτὸν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου.

Ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ Ὅψιστου

ού μὴ σαλευθῆ.

Εύρεθείη ἡ χείρ σου πᾶσι τοῖς ἔχθροῖς σου· ἡ δεξιά σου εὗροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε.

“Οτι θήσεις αὐτοὺς εἰς κλίβανον πυρός, εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου.

Κύριος ἐν ὁργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς, καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ.

Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων.

“Οτι ἔκλιναν εἰς σὲ κακά, διελογίσαντο βουλάς, αἷς οὐ μὴ δύνωνται στῆναι.

“Οτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον· ἐν τοῖς περιλοίποις σου ἔτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.

Ὑψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ἄσομεν καὶ φαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Καὶ λέγει τὸ τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἵσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ως ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ως καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Οἱερεύς: “Οτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γενοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ ἀναγνώστης: Ἄμήν.

Καὶ τὰ τροπάρια·

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα.

Ο ύψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἔκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός· εὕφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων. Τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον εἰρήνης ἀγήτητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστασία φοβερὸς καὶ ἀκαταίσχυντες, μὴ παρίδῃς ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον ὁρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ο ιερεύς· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουος σου καὶ ἐλέησον.

Ο ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ̄.

Ο ιερεύς· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν.

Ο ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ̄.

Ο ιερεύς· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).

Ο ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ̄.

Ο ιερεὺς ἐκφώνως· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ἀναγνώστης· Άμήν.

* * *

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ - ΑΙ ΕΥΧΑΙ

Ο ἀναγνώστης· Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.

Καὶ εὐθὺς ἐκφωνεῖ ὁ ιερεύς·

Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ δόμοισι σίᾳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ἀναγνώστης· Άμήν.

Καὶ ἀναγινώσκει ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης) τὸν Εξάψαλμον.

Ο δὲ ιερεὺς ἀναγινώσκει μυστικῶς τὰς εὐχὰς τοῦ "Ορθροῦ ἐνώπιον τῆς ἀγίας Τραπέζης· μετὰ δὲ τὴν πρώτην τριάδα τῶν Ψαλμῶν ἐξελθὼν συνεχίζει τὴν ἀνάγνωσιν ἐνώπιον τῆς εἰκόνος τοῦ Κυρίου.

Ο ἀναγνώστης·

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ.
(τρίσ)

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἶνεσίν σου. (δίς)

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἰς δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἀγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεται μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου.

Ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἔχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καί πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεται μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἵασις ἐν τῇ σαρκὶ μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου, ὥσει φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἔως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ φόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἵασις ἐν τῇ σαρκὶ μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἔως σφόδρα· ὡρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἴσχυς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οι φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἥγγισαν καὶ
ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ
κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν
ἔμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων
τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ
στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἥλπισα, σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε, ὁ Θεός μου.

Ὅτι εἴπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἔχθροί μου, καὶ ἐν τῷ
σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ’ ἐμὲ ἐμεγαλούρημόνησαν.

Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μού
ἔστι διαπαντός.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς
ἀμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἔχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ
ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ
κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ἔβ' (62).

Ο Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὁρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ
καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὥφθην σοι, τοῦ ἵδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν
δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χείλη μου ἐπαινέσουσί
σε.

Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ
τὰς χειράς μου.

Ως ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου, καὶ χείλη
ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις
ἔμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου
ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δέ ἀντελάβετο ἡ δεξιά

σου.

Αύτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου· εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς· παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ο δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὅμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.

Καὶ τὰ ἑξῆς ὄνευ μετανοιῶν·

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῳ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τὸν αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα· δόξα σοι ὁ Θεός (**τρίς**).

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῳ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τὸν αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ ζωή μου τῷ Ἀδῃ ἥγγισε.

Προσελογίσθη μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ὄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ωσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὃν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.

Ἐθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἔαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἤσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ιατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ;
Κάγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέχραξα, καὶ τὸ πρωΐ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἴνα τί, Κύριε, ἀπωθῇ τὴν ψυχήν μου; ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγώ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου· ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὥσει ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἄμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέχραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλίνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἄγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐἱλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εὶς τέλος ὄργισθήσεται, οὐδὲ εὶς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὑψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ὡκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· δτι αὐτὸς ἐγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ οὕτως ἔξανθήσει.

Οὐ πνεῦμα διηλθεν ἐν αὐτῷ καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος, ἐπὶ τὸν φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὔλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ Ἀγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἵσχυι, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὔλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὔλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρυμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώπιοι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου·

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Οὐ κατεδίωξεν δὲ ἔχθρὸς τὴν ψυχήν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἡκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χειράς μου· ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ὄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ δόμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἥλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὅδον ἐν ᾧ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἥρα τὴν ψυχήν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἔχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἰς ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὄντος σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἔξαξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἔξολοθρεύσεις τοὺς ἔχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγώ δοῦλός σού εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (δίς)

Εἶτα·

Τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Καὶ τὰ ἔξης μετὰ μετανοιῶν γ',

ἥτοι κεφαλοκλισιῶν καὶ σταυρῶν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Ἄλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα· δόξα σοι, ὁ Θεός. (τρίς)

Καὶ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν εὐχῶν ὁ Ἱερεὺς ἀσπασάμενος τὴν δεσποτικὴν εἰκόνα εἰσέρχεται διὰ τῆς νοτίου πύλης εἰς τὸ Ιερόν.

* * *

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Πληρωθέντος τοῦ ἔξαφάλμου, ὁ Ἱερεὺς λέγει ἐνώπιον τῆς ἀγίας Τραπέζης τὰ εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ φάλλοντος μεθ' ἔκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὔσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

[Ἐν ταῖς ιεραῖς μοναῖς προστίθεται·

Ὑπὲρ τοῦ πατρὸς ἡμῶν (δεῖνος) ιερομονάχου καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.]

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἔξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως (ἢ τῆς ἀγίας μονῆς ἢ τῆς χώρας ἢ τῆς νήσου) ταύτης, πάσης (μονῆς) πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει

οίκούντων ἐν αὐταῖς τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Τπὲρ εὔκρασίας ἀέρων, εὔφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Τπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Τπὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ο χορός· Σοί, Κύριε.

Ο ιερεὺς ἐκφώνως·

Οτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός· Ἄμήν.

* * *

ΑΛΛΗΛΟΥΓΙΑ ΚΑΙ ΤΡΟΠΑΡΙΑ

Καὶ φάλλομεν τὸ Ἀλληλούϊα εἰς ἕχον πλ. δ' τετράκις ἀνὰ τρὶς μεθ' ἔκαστον τῶν ἐπομένων στίχων ἄρχεται δὲ ὁ α' χορός.

Ὕχος πᾶς Νη

χ Εκ νυκ τος ορ θρι ζει το πνευ μα μου προς Σε ο

Θε ος ρ ο τι φως τα προ σαγ μα τα Σου ε πι ι

τη η η ης γης η

Δι και ο συ νην μα θε τε ρ οι ε νοι κου ντες

ε πι ι ι ι τη η η ης γης η

A M η α α α α λη η η η η η

The image shows a handwritten musical score for a Greek folk song. The music is written in traditional notation, consisting of vertical stems and horizontal strokes. Red ink is used to highlight specific notes and patterns. Labels in red and black text are placed above certain measures, including "Πα", "Μ", "Κε", "Δι", "Νη", and "λα". The lyrics are written below the staff, with some letters underlined or marked with red dots. The score is divided into several sections by vertical bar lines.

Σύντομον.

Ἅχος Ἀλέξανδρος Γαζ

Στίχος α'. Ξ Εκ νυκ τος ορ θρι ζει το πνευ μα μου προς

Σε ο Θε ος δι ο τι φως τα προ σταγ μα τα Σε

ε πι τη ης γης

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι α

A α α α λλη η η η λου ου ου ι ι ι α

A α α α λλη η η λου ου ου ι ι ι α

Στίχος β'. Ξ Δι και ο συ νην μα θε τε οι ε νοι

κ8 ντες ε πι τη ης γης

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι α

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι α

A α α α λλη η η λου ου ου ι ι ι α

Στίχος γ'. Ξ Ζη λος λη ψε ται λα ον α παι δευ

τον δι και νυν πυρ τος ν πε να ντι 8 8ε ε δε ε

ται

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι α

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι α

A α α λλη η η λου ου ου ι ι ι ι α

Στίχος δ. Χ Προσθες αν τοις κα κα Κυ ρι ε προσθες

αν τοις κα κα τοις εν δο ο ο ξοις τη ης γης

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι α

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι α

A α α λλη η η λου ου ου ι ι ι ι α

Και τὸ παρὸν τροπάριον. (τρίς)

Ἔχος Ηδὲ Γα 2

O ^M τε ε ε ε οι οι οι οι οι ε εν

δο ο ξοι Ma α α α α θη η η η μα

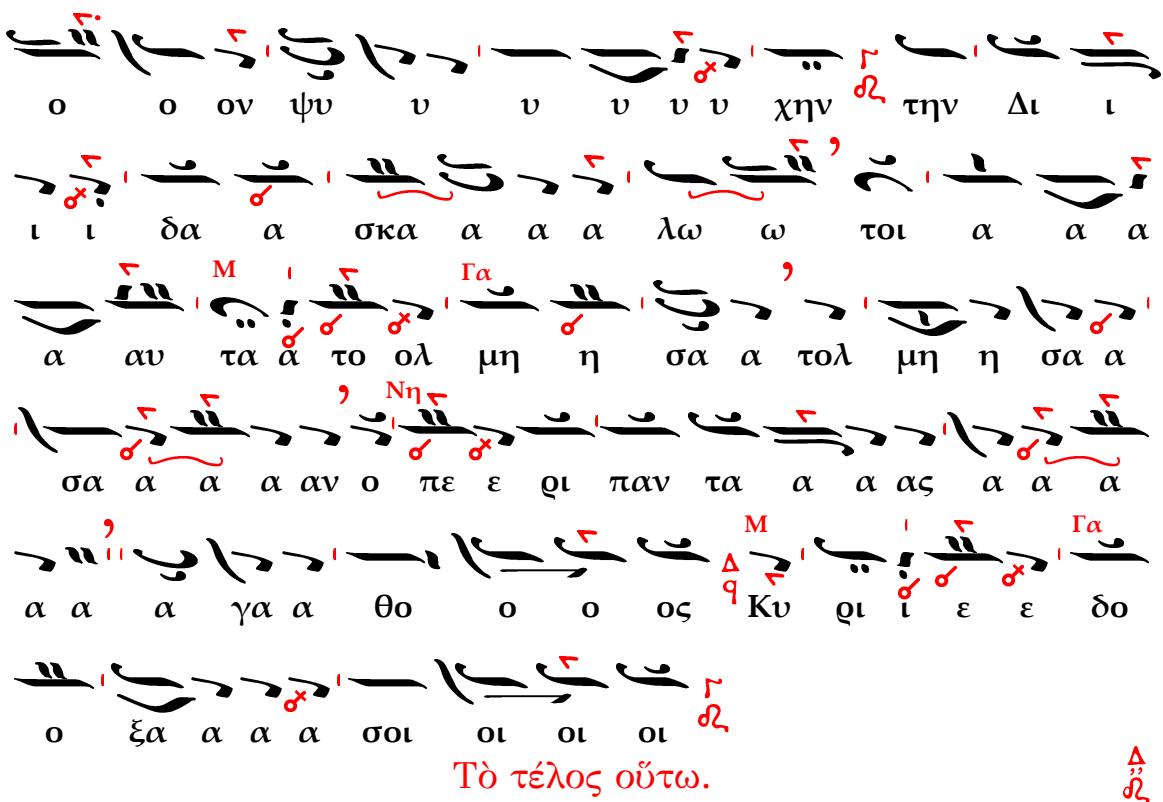
α θη η ται αι αι αι αι αι αι εν τω ω

ω ω νι ι πτη η η η η η η η η ρι ι

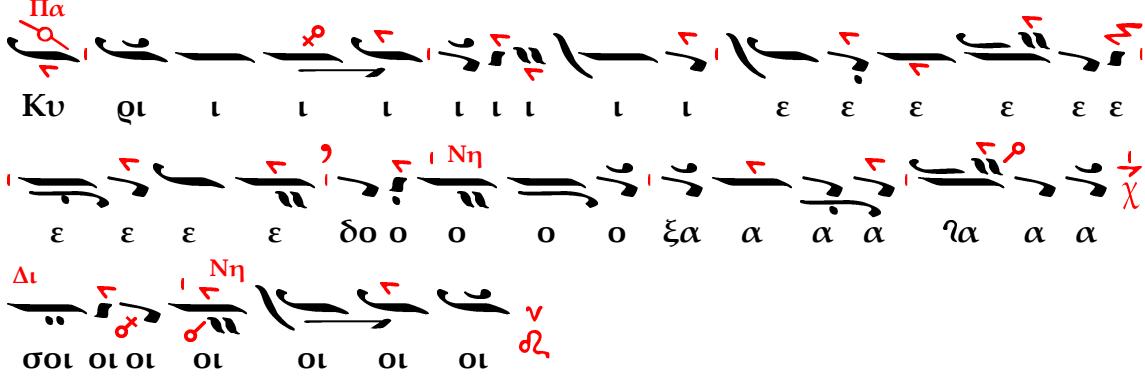
^M ^{Nη} ^{Δη} τς δει ει ει ει ει ει πν8 8 8

^M ε ε ε φω ω ω τι ι ι ζο ε φω τι ι

ζο ον το **ρ** το τε ε Ι ι ον ον ον ον
 δα α α α α ας ο ο ο δυ ν ν ν
 σε ε ε ο δυ σε ε βης **ρ** φι λα α α αρ γυ
Nη
 ν ν κι ι ι ι α α α α **Δ** νο ση η
 η η η η η η σα α ας ε **ε** σκο ο ο τι
 ι ι ζε Ε σκο τι ι ζε ε το **ρ** και α νο μοι
 οι οις κρι ι ται αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αις **M** σε τον δι ι ι ι ι και
Γα
 ο ον κρι τη η η η ην πα **α** ρα α δι ι δω
 πα ρα δι ι δω ω σι **ρ** βλε πε ε ε χρη η
 μα α α α α τω ω ω ω ω ων ε ε
 ε ε ε ρα α ε ε ρα α στα **ρ** τον
 δι ι ι ι α α τα α α α αν τα α αγ
 χο ο ο ο ο νη η η **η** χρη η η σα α α
 με ε ε ε ε νον **ρ** φεν γε ε ε α α
 κο ο ο ο ο ρε ε ε ε ε στο ο

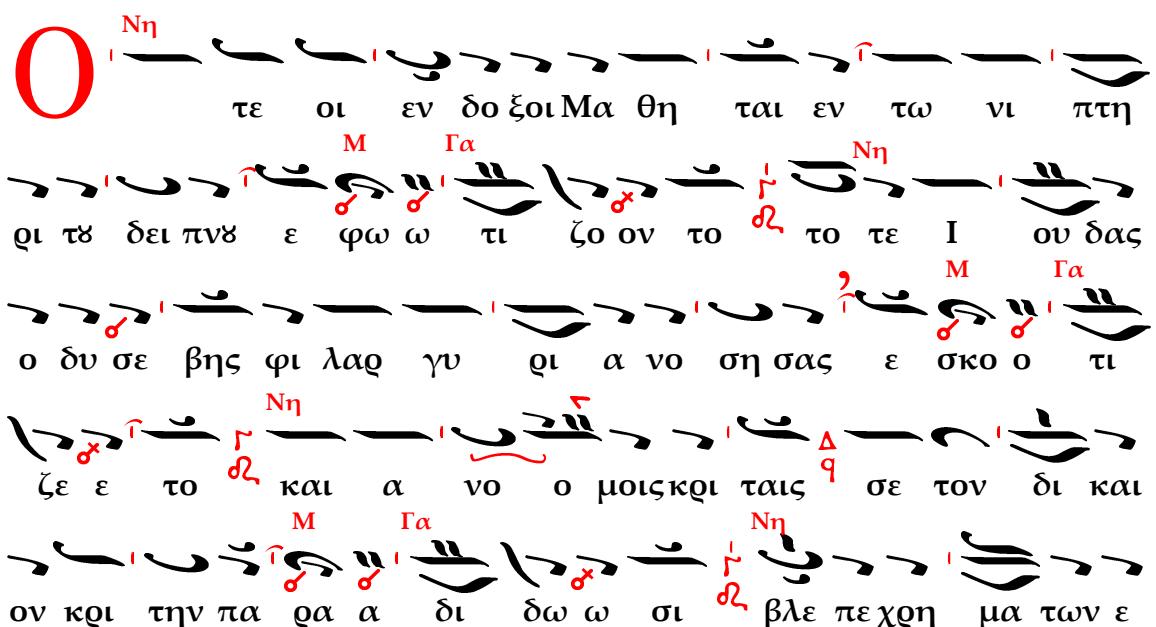

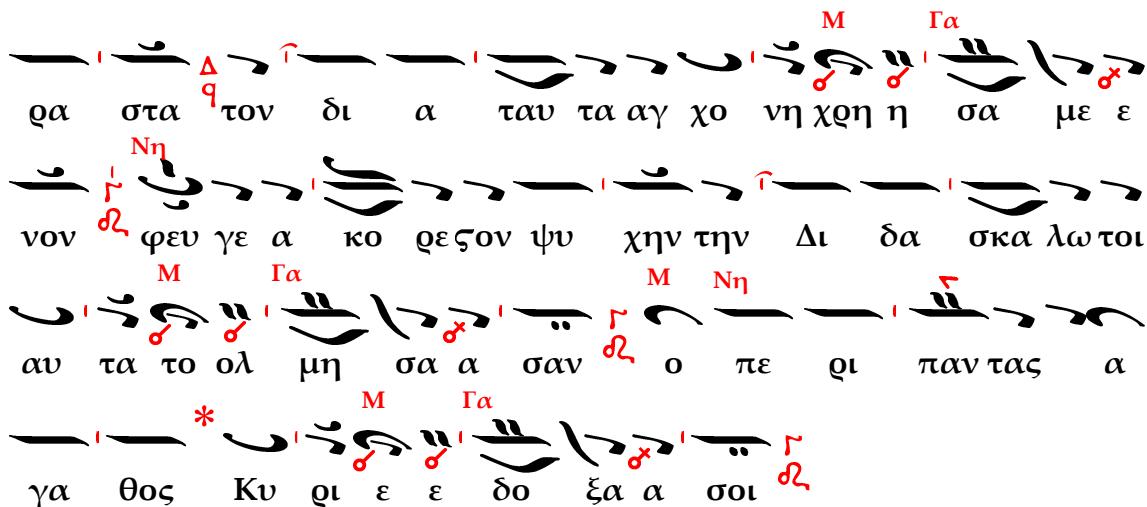
10. ԱՐԵՎ ՅՈՒՆ:

Τὸ σύντομον.

Ἄγαρ οὐδὲν τέλος ἔχει.

Tὸ τέλος

* * *

ΤΑΞΙΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ

Ο διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἴκετεύσωμεν.

Ο λαός: Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ο διάκονος: Σοφίᾳ· ὁρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ο ιερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ο λαός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ο ιερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ο διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ο λαός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ο ιερεὺς ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον.

(Λουκ. κβ' 1-39).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἥγγιζεν ἡ ἔօρτὴ τῶν ἀζύμων ἡ λεγομένη πάσχα. Καὶ ἐζήτουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς τὸ πῶς ἀνέλωσιν τὸν Ἰησοῦν· ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν λαόν. Εἰσῆλθε δὲ ὁ σατανᾶς εἰς Ἰούδαν τὸν ἐπικαλούμενον Ἰσκαριώτην, ὃντα ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δώδεκα, καὶ ἀπελθὼν συνελάλησε τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ γραμματεῦσι καὶ στρατηγοῖς τὸ πῶς αὐτὸν παραδῶ αὐτοῖς. Καὶ ἐχάρησαν, καὶ συνέθεντο αὐτῷ ἀργύρια δοῦναι· καὶ ἐξωμολόγησε, καὶ ἐζήτει εὐκαιρίαν τοῦ παραδοῦναι αὐτὸν αὐτοῖς ὅτερ ὄχλου.

Ἔλθε δὲ ἡ ἡμέρα τῶν ἀζύμων, ἐν ᾧ ἐδει θύεσθαι τὸ πάσχα, καὶ ἀπέστειλε Πέτρον καὶ Ἰωάννην εἰπών· Πορευθέντες ἐτοιμάσατε ἡμῖν τὸ πάσχα ἵνα φάγωμεν. Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ποῦ θέλεις ἐτοιμάσωμεν; Ο δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἰδοὺ εἰσελθόντων ὑμῶν εἰς τὴν

πόλιν συναντήσει ὑμῖν ἀνθρωπος κεράμιον ὕδατος βαστάζων· ἀκολουθήσατε αὐτῷ εἰς τὴν οἰκίαν οὗ εἰσπορεύεται, καὶ ἐρεῖτε τῷ οἰκοδεσπότῃ τῆς οἰκίας· Λέγει σοι ὁ διδάσκαλος, ποῦ ἔστι τὸ κατάλυμα ὃπου τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου φάγω; Κάκεινος ὑμῖν δείξει ἀνώγαιον μέγα ἐστρωμένον· ἐκεῖ ἔτοιμάσατε. Ἀπελθόντες δὲ εὗρον καθὼς εἴρηκεν αὐτοῖς, καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα.

Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡ ὥρα, ἀνέπεσε, καὶ οἱ δώδεκα ἀπόστολοι σὺν αὐτῷ. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἐπιθυμίᾳ ἐπεθύμησα τοῦτο τὸ πάσχα φαγεῖν μεθ' ὑμῶν πρὸ τοῦ με παθεῖν· λέγω γάρ ὑμῖν ὅτι οὐκέτι οὐ μὴ φάγω ἐξ αὐτοῦ ἔως ὅτου πληρωθῇ ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ. Καὶ δεξάμενος τὸ ποτήριον εὐχαριστήσας εἶπε· λάβετε τοῦτο καὶ διαμερίσατε ἔαυτοῖς· λέγω γάρ ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ πίω ἀπὸ τοῦ γενήματος τῆς ἀμπέλου ἔως ὅτου ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἔλθῃ.

Καὶ λαβὼν ἄρτον εὐχαριστήσας ἔκλασε καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς λέγων· τοῦτο ἔστι τὸ σῶμά μου τὸ ὑπὲρ ὑμῶν διδόμενον· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. Ωσαύτως καὶ τὸ ποτήριον μετὰ τὸ δειπνῆσαι λέγων· τοῦτο τὸ ποτήριον ἡ καινὴ διαθήκη ἐν τῷ αἷματί μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἔχυνόμενον. Πλὴν ἴδοὺ ἡ χεὶρ τοῦ παραδιδόντος με μετ' ἐμοῦ ἐπὶ τῆς τραπέζης. Καὶ ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου πορεύεται κατὰ τὸ ὄρισμένον· πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ παραδίδοται. Καὶ αὐτοὶ ἥρξαντο συζητεῖν πρὸς ἔαυτοὺς τὸ τίς ἄρα εἴη ἐξ αὐτῶν ὃ τοῦτο μέλλων πράσσειν.

Ἐγένετο δὲ καὶ φιλονεικία ἐν αὐτοῖς, τὸ τίς αὐτῶν δοκεῖ εἶναι μείζων. Ο δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν κυριεύουσιν αὐτῶν, καὶ οἱ ἔξουσιάζοντες αὐτῶν εὔεργέται καλοῦνται· ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως, ἀλλ' ὁ μείζων ἐν ὑμῖν γινέσθω ὡς ὁ νεώτερος, καὶ ὁ ἡγούμενος ὡς ὁ διακονῶν. Τίς γάρ μείζων, ὁ ἀνακείμενος ἢ ὁ διακονῶν; Οὐχὶ ὁ ἀνακείμενος; Ἐγὼ δέ εἰμι ἐν μέσῳ ὑμῶν ὡς ὁ διακονῶν. Υμεῖς δέ ἔστε οἱ διαμεμενηκότες μετ' ἐμοῦ ἐν τοῖς πειρασμοῖς μου· κἀγὼ διατίθεμαι ὑμῖν καθὼς διέθετό μοι ὁ πατήρ μου βασιλείαν, ἵνα ἐσθίητε καὶ πίνητε ἐπὶ τῆς τραπέζης μου ἐν τῇ βασιλείᾳ μου, καὶ καθίσεσθε ἐπὶ θρόνων κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ.

Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Σίμων Σίμων, ἴδοὺ ὁ σατανᾶς ἔξητήσατο ὑμᾶς τοῦ σινιάσαι ὡς τὸν σῖτον· ἐγὼ δὲ ἐδεήθην περὶ σοῦ ἵνα μὴ ἐκλίπῃ ἡ πίστις σου· καὶ σύ ποτε ἐπιστρέψας στήριξον τοὺς ἀδελφούς σου. Ο δὲ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, μετὰ σοῦ ἔτοιμός εἰμι καὶ εἰς φυλακὴν καὶ εἰς θάνατον πορεύεσθαι. Ο δὲ εἶπε· λέγω σοι, Πέτρε, οὐ φωνήσει σήμερον ἀλέκτωρ πρὶν ἢ τρὶς ἀπαρνήσῃ μὴ εἰδέναι με.

Καὶ εἰπεν αὐτοῖς· ὅτε ἀπέστειλα ὑμᾶς ἄτερ βαλλαντίου καὶ πήρας καὶ ὑποδημάτων, μή τινος ὑστερήθητε; Οἱ δὲ εἶπον· Οὐδενός. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς· Ἀλλὰ νῦν ὁ ἔχων βαλλάντιον ἀράτω, δόμοίως καὶ πήραν, καὶ ὁ μὴ ἔχων πωλήσει τὸ ἴμάτιον αὐτοῦ καὶ ἀγοράσει μάχαιραν. Λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι ἔτι τοῦτο τὸ γεγραμμένον δεῖ τελεσθῆναι ἐν ἐμοί, τὸ καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη· καὶ γὰρ τὰ περὶ ἐμοῦ τέλος ἔχει. Οἱ δὲ εἶπον· Κύριε, ἵδοὺ μάχαιραι ὥδε δύο. Ο δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἰκανόν ἐστι.

Καὶ ἔξελθὼν ἐπορεύθη κατὰ τὸ ἔθος εἰς τὸ ὅρος τῶν ἐλαιῶν· ἡκολούθησαν δὲ αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

Ο λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ο ἀναγνώστης τὸν ν' (50) φαλμόν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἔξαλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆσῃ ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ἴδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὔφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἔξαλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἄγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἵμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Οτι, εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἀν· ὀλοκαυτώματα οὐκ

εύδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην
καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Ἄγαθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εύδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω
τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εύδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
δλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

Ο ΚΑΝΩΝ

Καὶ φάλλομεν τὸν παρόντα Κανόνα,
οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Τῇ μακρᾷ Πέμπτῃ μακρὸν ὅμον εξάδω.

Ποίημα Κοσμᾶ μοναχοῦ.

* Ἔκαστης ὡδῆς τὰ τροπάρια μετὰ τοῦ είρμοῦ φάλλονται εἰς ἔξ
ἢ χάριν συντομίας εἰς τέσσαρα. Ὁ είρμος φάλλεται ἄνευ τινὸς
στίχου· τῶν δύο τελευταίων τροπαρίων προτάσσεται τὸ Δόξα
Πατρὶ καὶ τὸ Καὶ νῦν, τῶν δὲ ἐνδιαμέσων τροπαρίων τὸ Δόξα
σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι. Εἰς τὸ τέλος ἐπαναλαμβάνεται ὁ
είρμος ὡς καταβασία. Τὰ αὐτὰ ἵσχύουν δι' ὅλους τοὺς κανόνας
τῆς Μ. Ἐβδομάδος.

Ωδὴ α'. Ἡχος πλ. β'. Ο είρμος. (τροπάρια 4)

Ἡχος πτ̄ Βου θ

T
μη θει ση τμα α ται πον τος ε ζη θρος ε κυ μα

το τρο φος δε ξη ζαι νε ται βυ θος ε ο αυ τος ο

μη α οπ λοις γε γο νως βα τος ε και πα νο πλι ι ταις

τα φος ε ω δη δε θε ο τερ πης α νε μελ πε το

εν δο ξως δε δο ξα ζαι Χρι στο ος ο Θε ος η η

μων ε

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξασοι
H παν ται τι ι α και πα ρε ε κτι κη ζω
 ης η α πειροςσο φι α τ8 Θε ου ω κο δο
 μη σε τον οι κον ε αυ της αγ νης εξ α πει ρανδρ8Μη
 τρος να ον γαρ σω μα τι κον πε ρι θε με νος
 εν δο ξως δε δο ξα ζαι Χρι ζο ος ο Θε ος η η
 μων

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
 μα τι

M ν στα γω γου ου σα φι λ8ς ε αυ της την
 ψυ χο τρο φον ε τοι μα ζει τραπεζαν αμ βρο σι
 ας δε η ον τως σο φι α τ8 Θε ου κιρ να κρα τη
 ρα πι ζοις προ σελ θωμεν εν σε βως και βο η σω μεν
 εν δο ξως δε δο ξα ζαι Χρι ζο ος ο Θε ος η η
 μων

K αι νυν και α ει και εις τ8ς αι ω νας των αι

ω νων α μην

A κου τι σθω ω μεν παν τες οι πι στοι συ
 γκα λ8 με νης υ ψη λω κη ρυγμα τι της α κτι
 στ8 και εμ φυ τ8 σο φι ας τ8 Θε ου βο α γαρ γεν σα
 σθε ε και γνοντες ο τι Χρι σος ε γω κραξα τε εν
 δο ξως δε δο ξα σαι Χρι σο ος ο Θε ος η η
 μων

Ἡ καταβασία

(Τὸ τέλος αὐτῆς φάλλει ὁ β' χορός).

T μη θει ση τμα α ται πον τος ε ρυ θρος κυ μα
 το τρο φοις δε ξη ραι νε ται βυ θος ο αν τος ο
 μ8 α οπ λοις γε γο νως βα τος και πα νο πλι ι ταις
 τα φοις ω δη δε θε ο τερ πης α νε μελ πε το
 εν δο ξως δε δο ξα σαι Χρι στο ος ο Θε ος η η
 μων

Ἀργὴ καταβασία. (Εἰρμολόγιον Μπαλασίου)

(Τὸ τέλος αὐτῆς φάλλει ὁ β' χορός).

T μη θει ση τμα ται αι αι αι πο ον τος ε

ε ου ν ν θρο ος ε κυ μα το τρο φος δε ξη
η ραι νε ε ται αι βυ ν ν θος ε ο αν τος ο
μου α α οπ λοιοις γε ε γο ο ο νω ως ε βα
τος και πα νο ο ο πλι ι ι ταις τα α α φος
ω δη η η δε θε ο τερ πη ης α νε ε
με ελ πε ε ε ε το εν δο ο ο ξως δε δο
ξα σαι χρι ι στο ο ο ος ο ο Θε ε ο ος
η η μων ε

Ωδὴ γ'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 3)

Κ ν οι ος ων πα αν των και κτισης Θε ος ε το κτι
στον ο α πα θης πτω χεν σας σε αν τον η νωσας
και το Πα ασ χα οις ε μελλες θα νειν αν τος ων
σε αν τον προ ο ε τι θης φα γε τε βο ων το σω
μα μη και πι ζειστε ρε ω θη σε ε σθε
Δ ο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξασοι ε
Ρ ν σι ον παν το ος τρ βρο τει ου γε νγες ε το

οι κει ον α γα θε τ8ς σ8ς Μα θη τας ε πο τι σας
 ευ φρο συ νης πο τη ρι ι ον πλησας αν τος γαρ σε
 αν τον ι ι ε δ8ρ γεις πι ε τε βο ων το αι μα
 μ8 και πι ζειστε ρε ω θη σε ε σθε
Δ ο ξα Πα τρι και **Υι** ω και **Α** γι ω Πνευ
 μα τι
K αι νυν και α ει και εις τ8ς αι ω νας των αι
 ω νων α μην
A φρων α νηρ ος εν υ μι ιν προ δο της τοις
 οι κει οις Μα θη ταις προ ε φης ο α νε ξι κακος
 ου μη γνω ση η τε ταυ τα και ου τος α συ νε τος
 ων ου μη η συ νη σει ο μως εν ε μοι μεινα τε
 και πι ζειστε ρε ω θη σε ε σθε
 Ἡ καταβασία
K υ ρι ος ων πα αν των και κτι ζης Θε ος το κτι
 στον ο α πα θης πτω χευ σας σε αυ τον η νωσας

^τHχoς πιστού Βουθόν

K υ φι ος ων παν τω ω ω ων Δ σκια
κτι ι ι ι ι ζης Θε ε ος Δ το κτι ζον ο α πα Nη σκια
θης πτω ω ω χε ε ευ σα ας σε αυ τω ω ω ω
η η νω σας Δ και το Πα α σχα οι οις ε με ελ
λε ες θα α α νειν σε α αυ το ος ων σε ε αυ
το ο ον προ ο ο ε τι ι ι θης φα γε τε
βο ων το ο ο σω ω μα μη Δ και πι ι ι ι
στει στε φε ε ε ω ω θη η σε ε ε σθε ε
ε Δ

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις.

“Οτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Καὶ φάλλομεν τὰ παρόντα καθίσματα
ἀρχομένου τοῦ αὐτοῦ χοροῦ.
Ἔχος αὐτόν. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἡχος ἡ Διθο-

Ο λιμ νας και αι πη η γα α^{ox} α α α α α ας
και θα α λα ασ σας ποι η η η σας Δ^{ox}
πει νω σι ιν η η μα α^{ox} α α α α ας εκ παι αι
δε ευ ων α α ρι ι ι στην Δ^{ox} λε ντι ω ω
ω ω ζων νν υ ν με ε νο ο ο ος μα θη τω
ων πο ο ο ο δας ε ε ε ε ε ε νι ψε Δ^{ox}
τα α α πει νου ου ου με ε νο ο ος ν περ βο ο
λη η ευ σπλαγ χνι ι ι ας Δ^{ox} και αι ν
ψω ω ων η η μα α ας α πο βα α ρα α θρων
κα α κι ι ι ας Δ^{ox} ο μο νος φι ι λα α αν
θρω ω Δ^{ox} πο ο ος Δ^{ox}

ἢ τὸ ἀκόλουθον σύντομον

ἡ Δ λε ντι ω ω ζω ννυ ν με νος μα θη των πο ο
 δας ε ε νι ι ψε Δ τα πει νου ου με νος ν περ βο
 λη η ευσ πλαγ χνι ας και ν ψω ων η μας α πο βα
 ρα αθρων κα κι ας Δ ο μο νος φι λανθρω πος Δ

Δόξα. Ἡχος γ'. Θείας πίστεως.

Ἡχος Γα φ

Τ α πει ει ει νου ου ου ου με νο ο ο ος δι
 ε ευ σπλα γχνι α πο δα α ας ε ε ε ε νι
 ψα α α ας των Μα α θη των σδ και προς δρο μον
 θει ον τον ου ου τάξκα α τε εν θυ ν νας α
 πα ναι νο ο με νος Πε τρος δε νι πτε ε σθαι
 αν θις τω θει ει ει ω ν πει ει ει κει προ ο
 στα αγ μα α α τι ε εκ νι ι πτο με νος
 και σου ου εκ τε ε νω ως δε ο ο ο με νος
 δω ρη σα α σθαι η μιν το με γα ε ε ε
 ε ε λε ε ος η

ἡ τὸ ἀκόλουθον σύντομον

Τ^{Nη} α πει νου ου με νος Δ^M δι εν σπλα γχνι αν η^η πο
 δας ε ε νι ψας Δ^M των μα θη των σου η^η και προς δρο
 μον θει ον του ου της κα α τευ θυ ν νας η^η α πα ναι
 νο με νος Πε ε τρος δε νι πτε σθαι η^η αν θις τω θει ω
 ν πει ει κει προσ ζαγ μα α τι η^η εκ νι πτο με νος και σ⁸
 εκ τενως δε ο με νος η^η δω ρη σασθαι η μιν τω με
 γα ε ε λε ε ος η^η

Καὶ νῦν. Ἡχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἡχος Δ^η Βου ξ

Σ^{B8} ν νε σθι ων Δε σπο τα η^η τοις Μα θη ται αι αι
 αι αις σου η^η μν στι κως ε δη λω σας η^η την πα να
 γι αν σ⁸ σφα γην Δ^η δι ης φθο ρας ε λυ τρω θη μεν η^η
 οι τα σε πτα σ⁸ Δ^η τι μω ων τες πα θη η μα α
 τα η^η

* * *

Εἶτα αἱ δ', ε' καὶ τὸ ὡδαὶ τοῦ κανόνος.

Ωδὴ δ'. Ο είρμός. (τροπάρια 4)

Ἡχος η^η Δι ο

Π^η δο κα τι δων ο ο προ φη της Δ^η του μν στη ρι ου

σου το α πιορ φητον **χ**οι στε προ α α νε φωνη σεν
 ε θουκραται αν α γα πη σι ιν ι σχυος **π**α τε ερ
 οικ τιρ μον **θ**ον μο νο γε νη **γ**ι ον γαρ α γα
 θε **ι** λα σμονειστον κο ο σμον α πε στειει λας
Δο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι
Eπι το πα θο ος το πα σι **τ**οις εξ **Α**δαμ πη
 γα σαν α πα θει αν **χ**οι στε μο λων τοις φι λοιοις σου
 ει πας **ε** μεθ ν μων του **π**α σχα με **τ**α σχειν **τ**ου
 του ε ε πε θυ μη σα **θ**ον μο νο γε νη ε πει με
 ι λα σμον ο **π**α τηρ ειστον κο ο σμον α πε στειει
λε

Δο ξα **π**α τρι και **γ**ι ω **κ**αι **α** γι ω **π**νευ μα
τι
Mε τα λαμ βα νωωνκρα τη ρος **τ**οις **Μ**α θη ταις ε
 βο ας α θα να τε **γ**εν νη μα το ος α μπελα δε **π**ι

ο μαι λοι πο ον ου κε τι μεθ ν μων βι ι ο τευ ων

τον μο νο γε νη ε πει με ι λα σμον ο Πα

τηρ εις τον κο ο σμον α πε στειει λε

Kαι νυν και α ει και εις τος αι ω νας των αι
ω νων α μην

Pο μα και νον ν ν περ λο γον ε γω φη μι εν

τη βα σι λει α μη χρι στε τοις φι ι λοις πι ο μαι

ω στε γαρ θε οις Θε ος ν μιν συ νε σο ο μαι ει πας

τον μο νο γε νη και γαρ με ι λα σμον ο Πα

τηρ εις τον κο ο σμον α πε στειει λε

Ἡ καταβασία

Pρο κα τι δων ο ο προ φη της του μν στη ρι ου

σου το α πορ ρη τον χρι στε προ α α νε φωνη σεν

ε θου κραται αν α γα πη σι ιν ι σχυ ος Πα τε ερ

οικ τιρ μον τον μο νο γε νη γι ον γαρ α γα

θε ι λα σμον εις τον κο ο σμον α πε στειει λας

Άργη καταβασία. (Είρμολόγιον Μπαλασίου)

Ἅχος πτυ^Δ Βουθ

Προ ο κα α τι δω ωων ο ο ο προ φη η της Δ
τε μυ στη ρι ι ου σου ου το α α πο ορ
ρη η η η τον χρι στε προ α νε ε φω ω νη η σεν
ε ε θου κρα α ται αι αι αν α α γα α πη
σιν ι ι σχυ ν ος Πα α α τε ε ερ οι κτι ι ιρ μον
τον μο νο γε νη γι νι ον γα αρ α α γα α α
θε βι λα σμον εις το ον κο ο ο ο σμο ο
ον α α πε ε στει λα ας β

Ωδὴ ε'. Ο είρμος. (τροπάρια 3)

Ἅχος πτυ^Δ Διθ

Τω συν δεσ μω τη ης α γα πης συν δε ο ο ο
με νοι οι οι Α ποστολοι τω δε σπο ζο ντι των ο
λων ε αν τας χρι στω α να θε με νοι ω ραι 8ς πο ο
ο δας ε ξα α πε νι ζοντο εν α γγε λι ζο με
νοι πα σι ιν ει ρη νην β

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξασοι **β**
H το α σχε το ονκρα τ8 σα **Δ** και υ περ οο
τ ον εν αι θε ε ρι ν δωρ **β** η α βυσ σ8ς χα λι ν8
θ σα και θα λασσας α να χαι τι ζ8 σα **Δ** Θε ου ου σο φι
α α **Δ** ν δωρ νι πτη η ρι βαλ λει **β** πο δας α πο πλυ νει
δ δε δου λωων Δε σπο της **β**
Δ ο ξα Πα τρι και **γ**ι ω **Δ** και **A** γι ω Πνευ
μ μα τι **β**
K αι νυν και α ει και εις τ8ς αι ω νας των αι
ω νων α μην **β**
M α θη ταις υ πο ο δει κνυ ει **Δ** τα πει νω σε ως
ο Δε σπο ο της τυ πον **β** ο νε φε λαις δε τον πο λον
π πε ρι βαλλων ζων νυ ται λε ντι ον **Δ** και κα αμπτει γο νυ
δ δου λων εκ πλυ υ ναι πο δας **β** ου εν τη χει ρι πνο η παν
τ τωων των ον των **β**

Ἡ καταβασία

Tω συν δεσμω τη ης α γαπης συν δε ο ο ο
 με νοι οι οι Α ποστολοι τω δε σπο ζο ντι των ο
 λων ε αυ της χρι στω α να θε με νοι ω ραι 8ς πο ο
 ο δας ε ξα α πε νι ζο ντο εν α γγε λι ζο με
 νοι πα σι ιν ει ρη νην

Ἄργη καταβασία. (Είρμολόγιον Μπαλασίου)

Ἄχος Πτυ⁶ Βουθ

Tω συν δε σμω ω ω τη η ης α γα α α
 πης συν δε ο ο με νοι οι οι Α α πο ο
 ο ο στο ο ο ο λοι τω δε σπο ο ζο ο ο
 ντι ι ι των ο ο ο λων ε αυ της χρι στω ω
 α να α θε ε με ε ε ε νοι οι οι οι οι οι
 οι ω ραι αι αι 8ς πο ο ο δας ε ε ξα πε
 ε νι ι ι ι ι ζο ο ο ντο εν α γγε
 ε ε λι ι ζο ο με νοι πα σι ι ι ιν ει ει
 ρη η η νην

΄Ωδὴ στ'. Ό εἰρμός. (τροπάρια 3)

΄Ηχος Πτυ^Δ Βου Φ

A βυσσος ε σχα τη α μαρ τη μα των ε κυ ν κλω

σε με και τον κλυ δω να μη κε τι φε ε ρων Δ

ως ο Ι ω νας τω Δε σπο τη η βο ω σοι εκ φθο

ρα ας με α να γα α γε

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξασοι

K ν ρι ον φω νει τε ω Μα θη ται και Δι δα ασκα

λον με και γαρ πε φυ κα Σω τηρ ε βο ο ας Δ

δι ο μι μει σθε ε τον τυ πον ον τρο πον εν ε

μοι οι ε θε α σα α σθε

Δ ο ξα Πα τρι και γι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

K αι νυν και α ει και εις τρις αι ω νας των αι

ω νων α μην

P ν πον τις μη ε χων α πορ ρυ φθη ναι ου δει ει ται

πο δας **ε** κα θα ροι ω Μα θη ται ν μειεις δε **Δ** αλλ
 ου χι πα αντες **ε** ρο πη γα αρ α τακτως **εξ** εξ ν μωων
 ε νος μαι νε ε ται **ε**

Η καταβασία

A βυσσος ε σχα τη α μαρ τη μα των ε κυ ν κλω
 σε με **ε** και τον κλυ δω να μη κε τι φε ε ρων **Δ**
 ως ο I ω νας τω Δε σπο τη η βο ω σοι **εκ** φθο
 ρα ας με α να γα α γε ε ε

Άργη καταβασία. (Ειρμολόγιον Μπαλασίου)

Ηχος Βου Θ

A α βυσ σος **ε** ε σχα α τη α μα αρ τη η
 μα α των ε ε ε κυ ν υ κλωω σε ε ε με **ε** και
 τον κλυ δω να μη κε τι ι ι φε ε ε ρω ων **ν** ως
 ο I ω νας **τω** ω Δε σπο ο ο τη η η βο ω
 ω ω σοι **ε** εκ φθο ο ο ρα α α ας με ε
 ε α α να α γα α α γε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ήν ἐκφώνησις

Σὺ γὰρ εἰ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Ο ἀναγνώστης τὸ Κοντάκιον.

Ποίημα Ρωμανοῦ τοῦ μελωδοῦ.

Τῆς β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸν ἄρτον λαβών, εἰς χεῖρας δὲ προδότης, κρυφίως αὐτάς, ἔκτείνει καὶ λαμβάνει, τὴν τιμὴν τοῦ Πλάσαντος, ταῖς οἰκείαις χερσὶ τὸν ἄνθρωπον· καὶ ἀδιόρθωτος ἔμεινεν, * Ιούδας δὲ δοῦλος καὶ δόλιος.

Ο Οἶκος. Τοῦ Συμεὼν τὸν ἄμεμπτον βίον.

Τῇ μυστικῇ, ἐν φόβῳ τραπέζῃ, προσεγγίσαντες πάντες, καθαραῖς ταῖς ψυχαῖς, τὸν ἄρτον ὑποδεξώμεθα, συμπαραμένοντες τῷ Δεσπότῃ, ἵνα ἴδωμεν τοὺς πόδας πῶς ἀπογίπτει τῶν μαθητῶν, καὶ ἐκμάσσει τῷ λεντίῳ, καὶ ποιήσωμεν ὕσπερ κατίδωμεν, ἀλλήλοις ὑποταγέντες, καὶ ἀλλήλων τοὺς πόδας ἐκπλύνοντες· αὐτὸς γάρ δὲ Χριστὸς οὕτως ἐκέλευσε, τοῖς αὐτοῦ μαθηταῖς ὡς προέφησεν· ἀλλ' οὐκ ἥκουσεν, * Ιούδας δὲ δοῦλος καὶ δόλιος.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου.

Τῇ ΙΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Μαρτίνου πάπα Ρώμης, τοῦ δομολογητοῦ. (†655)

Στίχ. Ό σὴν γεγηθώς σάρκα, Σῶτερ, ἐσθίων,

Ἄπεκδύσει γέγηθε σαρκὸς Μαρτίνος.

Ἄμφὶ τρίτῃ δεκάτῃ θάνε Μαρτίνος περίπυστος.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ ἐπιλεγομένου Πωγωνάτου, ὅστις Κωνσταντίνος ἐν Σικελίᾳ ἀνηρέθη ἐν τῷ τῆς Δάφνης λουτρῷ, λαβὼν πληγὴν κατὰ κεφαλῆς διὰ κάδου. Διὰ γοῦν τὴν ὁρθόδοξον πίστιν, ἀποστείλαντος τοῦ βασιλέως ἀπὸ τῆς Ρώμης πρὸς τὴν βασιλεύουσαν ἥχθη βίᾳ δὲ μακάριος οὗτος, πολλὰς κακώσεις ἐπὶ τὸν πλοῦν καὶ τὴν ἐπάνοδον ὑπομείνας. Ό γάρ βασιλεὺς τῆς δυσσεβοῦς τῶν Μονοθελητῶν ὑπάρχων αἱρέσεως, ἐπεὶ δὲ ἐν ἀγίοις Μαρτίνος Σέργιον καὶ Πύρδον καὶ Θεόδωρον δημοσίοις ἀπεκήρυξε γράμμασι, καὶ ὅρον ἐξέθετο εὔσεβείας μετὰ τῆς συνελθούσης αὐτῷ Συνόδου, εἰς ἀνατροπὴν τῆς τῶν Μονοθελητῶν αἱρέσεως μεταστέλλεται αὐτὸν δὲ βασιλεύς, ὕσπερ εἴρηται, ἀπὸ Ρώμης· καὶ ὕσπερ τινὶ τῶν κακούργων ἐπιθεὶς αὐτῷ κλοιά, ἐν τῷ Πραιτωρίῳ τοῦτον καθεῖρξεν· εἴτα ὑπερόριον αὐτὸν πέμπει ἐν Χερσῶνι τῇ πόλει. Ἐνθα τὸ λειπόμενον τῆς ζωῆς ἀθλητικῶς διανύσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἀγίων μαρτύρων Θεοδοσίας τῆς πριγκιπίσσης καὶ Γεροντίου τοῦ εύνούχου. (~†117-138)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἀγίων μαρτύρων Μαξίμου, Κυντιλλιανοῦ, καὶ Δάδα τῶν ἀναγνωστῶν. (~†284-305)

Στίχ. Τίνες κεφαλῶν οἵ δε κείμενοι δίχα;

Κυντιλλιανός, Μάξιμός τε καὶ Δάδας.

Ἐν ταῖς ἡμέραις Μαξιμιανοῦ καὶ Διοκλητιανοῦ τῶν δυσσεβῶν, συσχεθέντες οἱ Ἅγιοι οὗτοι ἐν χώρᾳ τῇ Ὁζοβίᾳ, παρεδόθησαν τοῖς ὑπάτοις Ταυρικίῳ καὶ Γαϊῷ· καὶ ἀνακριθέντες καὶ δομολογήσαντες τὸν Χριστόν, ἐνεβλήθησαν ἐν τῇ φυλακῇ. Υπνωσάντων οὖν αὐτῶν, ἥλθεν δὲ διάβολος ὑποτιθέμενος αὐτοῖς τὰ

έναντία· καὶ ἀναστάντες προσηγύξαντο, ἀλλήλους ἐποικοδομοῦντες· καὶ ἔλθων Ἀγγελος Κυρίου, ἐθαρσοποίησεν αὐτούς. Πρωίας δὲ γενομένης, ἀναστάντες καὶ πάμπολλα ὑπὸ τῶν δυσσεβῶν ἀναγκασθέντες, οὐκ ἡροήσαντο τὸν Χριστόν, ἀλλὰ τρανῶς καὶ θαρσαλέως Θεὸν ἀληθῆ καὶ ποιητὴν τοῦ παντὸς ὁμολογήσαντες, ἐπύφθησαν σφοδρῶς καὶ ἐβλήθησαν ἐν τῇ φυλακῇ μετὰ δὲ τῶν ἄλλων ἔξετασθέντες, ἀπετυήθηκαν τὰς κεφαλάς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου μάρτυρος Ἐλευθερίου τοῦ Πέρσου. (δ' αἱ.)

Στίχ. Ἐλευθέριος οὐκ ἐδουλώθη πλάνη,

Ἐλεύθερος δὲ πρὸς ξίφους ἔστη στόμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου μάρτυρος Ζωίλου τοῦ Ρωμαίου. (δ' αἱ.)

Στίχ. Τόξου βέλει, Ζώιλε, πληγεὶς ἐν ξύλῳ,

Πλήττεις τὸν εἰσάξαντα τὴν φθορὰν ξύλῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου μάρτυρος Θεοδοσίου. (δ' αἱ.)

Στίχ. Θεοῖς προσοίσειν μηδαμῶς πεισθεὶς δόσιν,

Ἡχθῇ Θεοδόσιος τὴν ἐπὶ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου πατρὸς ἡμῶν Μαρτυρίου, πατριάρχου Ἱεροσολύμων. (†486)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου ὁσιομάρτυρος Χριστοφόρου τοῦ Σαββαΐτου. (†797)

Στίχ. Τὸν Χριστὸν ἐν στέρνοις φέρων Χριστοφόρος,

Ὑπερήθλησεν Ἅγιοσαββαΐτης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου Ούρσου (Ursus), ἐπισκόπου Ραβέννης, τοῦ ὁμολογητοῦ. (†396)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Μαρτίου, ἥγιου μένου Κλερομόντης ἐν Γαλλίᾳ. (~†530)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου Ἐρμενεγίλδου (Hermenegild), υἱοῦ Λεωβιγίλδου (Leovigild) τοῦ ἀρειανοῦ βασιλέως τῶν Βισιγότων ἐν Ισπανίᾳ. (†586)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου Γουϊνόχου (Guinoch), ἐπισκόπου Βουχάνης (Buchan) ἐν Σκωτίᾳ. (†838)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου, τοῦ ἀπὸ Ἐλασσῶνος, ἀρχιεπισκόπου Σουσδελίας τῆς Ρωσίας. (†1626)

Στίχ. Ἐκ καλῆς Ἀρσένιε ἐκφυεὶς δίζης,

Ἡνεγκας καρποὺς πολλοὺς ἐν Ἐλασσῶνι.

Φῶς Χριστοῦ ἐν σκοτεινοῖς χρόνοις δουλείας,

Ἐλαμψε Ἐλασσῶνι καὶ Σουσδελίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Ἀναστασίας, τὸ πρῶτον Ἀλεξάνδρας δουκίσσης, κτιτορίσσης τοῦ κοινοβίου Φοβερᾶς Προστασίας (Pokrovsky) ἐν Κιέβῳ. (†1900)

Καὶ τοῦ Τριῳδίου τὸ παρόν.

Τῇ ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Πέμπτῃ, οἱ τὰ πάντα καλῶς διαταξάμενοι θεῖοι Πατέρες, ἀλληλοδιαδόχως ἐκ τε τῶν θείων Ἀποστόλων, καὶ

τῶν Ἱερῶν Εὐαγγελίων, παραδεδώκασιν ἡμῖν τέσσαρά τινα
έιορτάζειν· τὸν Ἱερὸν Νιπτῆρα, τὸν Μυστικὸν Δεῖπνον (δηλαδὴ τὴν
παράδοσιν τῶν καθ' ἡμᾶς φρικτῶν Μυστηρίων), τὴν ὑπερφυῆ
Προσευχήν, καὶ τὴν Προδοσίαν αὐτήν.

Στύχ. Εἰς τὸν Ἱερὸν Νιπτῆρα.

Νίπτει μαθητῶν ἐσπέρας Θεὸς πόδας,
Οὗ ποὺς πατῶν ἦν εἰς Ἐδὲμ δείλης πάλαι.

Εἰς τὸν Μυστικὸν Δεῖπνον.

Διπλοῦς ὁ Δεῖπνος· Πάσχα γὰρ νόμου φέρει,
Καὶ Πάσχα καινόν, Αἶμα, Σῶμα Δεσπότου.

Εἰς τὴν ὑπερφυῆ Προσευχήν.

Προσεύχῃ· καὶ φόβητρα, θρόμβοι αἷμάτων,
Χριστέ, προσώπου· παραιτούμενος δῆθεν
Θάνατον, ἔχθρὸν ἐν τούτοις φενακίζων.

Εἰς τὴν Προδοσίαν.

Τί δεῖ μαχαιρῶν; τί ξύλων, λαοπλάνοι,
Πρὸς τὸν θανεῖν πρόθυμον εἰς κόσμου λύτρον;

**Τῇ ἀφάτῳ σου εὔσπλαγχνίᾳ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.
Ἄμήν.**

* * *

Εἴτα αἱ ζ καὶ η ὥδαι τοῦ κανόνος.

΄Ωδὴ ζ. Ό είριμός. (τροπάρια 4)

΄Ηχος Ζ Βου Θ

Ο παι δες εν Ba α βυ λω vi κα μι ν8

φλο o o γα α 8κ ε πτη ξαν αλλ εν με σω φλο

γος ε εμβλη θεν τες δρο σι ζο με νοι ε ψαλ λον ευ

λο γη τος ει Ku ρι ε ο Θε ο ος των πα τε ρων

η μων 6

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξασοι 6

N ευ στα ζων κα ρα αν I ου δας κα κα προ

βλε ε ε πωων ε κι νησεν ευ και ρι αν ζη των
 πα α ρα δ8 ναι τον κρι την εις κα τα κρισιν ος παν
 των ε στι Κυ ρι ος ο Θε ο ος των πα τε ρων η
 μων ε

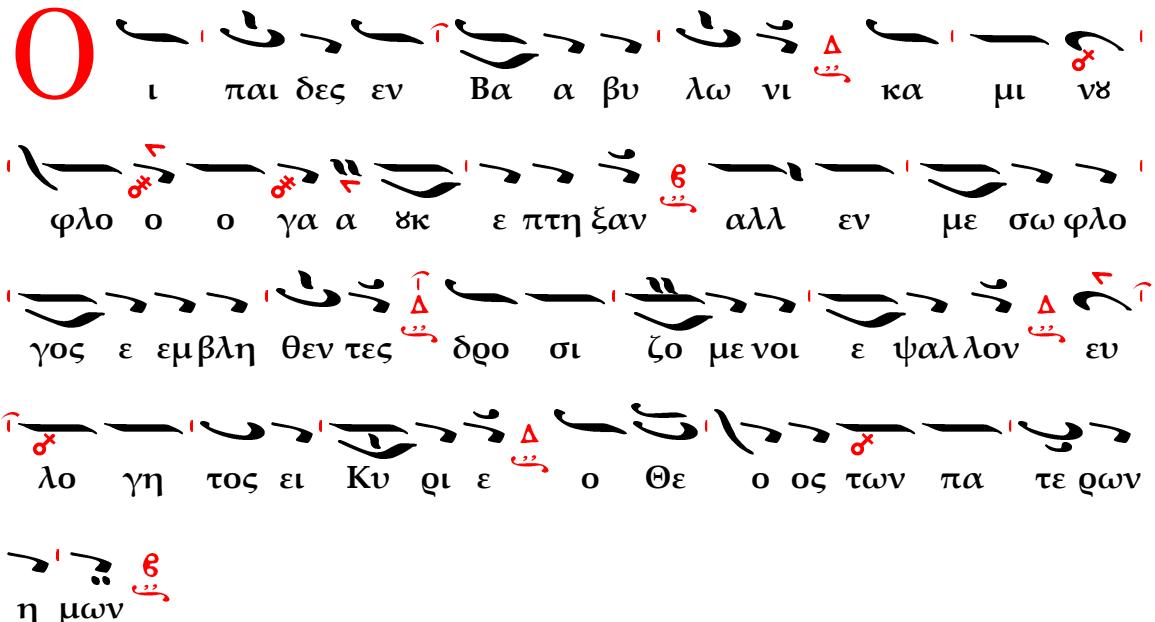
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω Δ και Α γι ω Πνευ
 μα τι ε

Γ μιν ο Χρι στο ος τοις φι λοις ε βο α
 ει ει εις πα α ρα δωσει με ευ φρο συ νησλα θον
 τες α α γω νι α και λυ πη συ νει χοντο Δ τις ου
 τος φρασον λε γοντες ο Θε ο ος των πα τε ρων η
 μων ε

K αι νυν και α ει και εις τ8ς αι ω νας των αι
 ω νων α μην ε

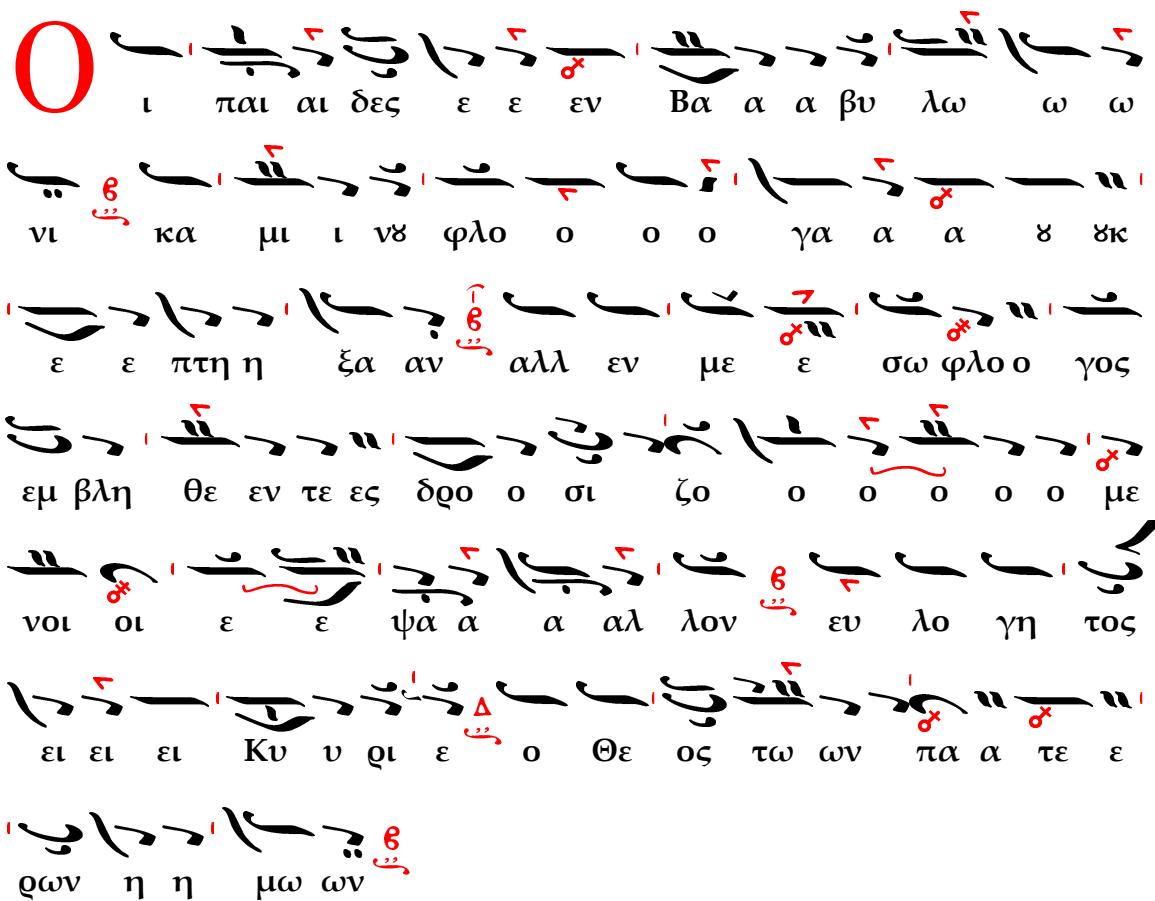
M εθ οσ τις ε μου ου την χει ρα Δ τρυ βλι ω
 βα α αλ λει ει θρα συ τη τι ε του τω πλην κα λον ην
 πυ λας βι ου πε ρα σαι μη δε πο τε Δ του τον ος ην ε

 δη λα δε ο Θε ο ος των πα τε ρων η μων
 Ἡ καταβασία

 Οι παι δες εν Βα α βυ λω νι κα μι ν8
 φλο ο ο γα α 8κ ε πτη ξαν αλλ εν με σω φλο
 γος ε εμβλη θεν τες δρο σι ζο με νοι ε ψαλ λον εν
 λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ο ος των πα τε ρων
 η μων

Άργη καταβασία. (Είρμολόγιον Μπαλασίου)

Ἄχος πτυ Βουθ,

 Οι παι αι δες ε ε εν Βα α α βυ λω ω ω
 νι κα μι ι ν8 φλο ο ο ο γα α α 8 8κ
 ε ε πτη η ξα αν αλλ εν με ε σω φλο ο γος
 εμ βλη θε εν τε ες δρο ο σι ζο ο ο ο ο με
 νοι οι ε ε ψα α α αλ λον εν λο γη τος
 ει ει ει Κυ ν ρι ε ο Θε ος τω ων πα α τε ε
 ρων η η μω ων

Ωδὴ η'. Ο είρμός. (τροπάρια 4)

Ἄχος Βου

Nο μων πα τρω ω ων οι μα κα ρι στοι εν
Βα βυ λω νι νε ε ε οι προ κι ιν δυ νευ ον τες
βα σι λευ ον τος κα τεπ τυ ξαν προ στα γης α α λο
γι στο και συ νη μμε ε νοι ω ουκ ε χω νευ θη
σαν πυ ρι του κρα τον τος ε πα ξι ον α νε
μελ πο ον τον υμ νον τον Κυ ρι ον υμ νει τε τα ερ
γα και ν περ ν ψ 8 8 τε εις παν τας το 8ς αι ω
νας

Δο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξα σοι
Oι δαι τη μο ο νες οι μα κα ρι στοι εν
τη Σι ων τω Λο ο ο γω προ σκα αρ τε ρη σαν τες
οι Α πο στο λοι πα ρει πον το τω ποι με νι ι ως
αρ νες και συ νη μμε ε νοι ω ουκ ε χω ρι σθη
σαν χρι στω θει ω λο γω τρε φο με νοι εν χα ρι

στωως ε βο ων τον Κυ ρι ον υμ νει τε τα ερ γα
 και ν πε ρυ ψ 8 8 τε εις παν τας τ8 8ς αι ω
 νας

Ευ λο γου μεν Πα τε ρα γι ον Δ και Α γι ον
 Πνε ε εν μα α τον Κυ ρι ον
N ο μου φι λι ι ας ο δυ σω νυμος θε
 σκα ρι ω της γνωω ω μη ε πι ι λα θο μενος
 ους ε νι ψα το ην τρε πι σε προς προ δο σι ι αν
 πο δας θε και σου ε σθι ι ων αρ τον σω μα θει
 ον ε πη ρε πτερ νι σμον ε πι σε χριστε και βο
 αν ου συ νη κε τον Κυ ρι ον υμ νει τε τα ερ
 γα και ν πε ρυ ψ 8 8 τε εις παν τας τ8 8ς αι ω
 νας

K αι νυν και α ει και εις τ8ς αι ω νας των αι
 ω νων α μην

E δε ξι ου ου το ^Δτο ο λν τη ρι ον της
 α μαρ τι ας σω ω ω μα ο α α σν νει δη τος
 και το αι μα το χε ο με νον ^Δυ περ κο σμ8 8 το
 θει ον ^Δαλλ ουκ η δει το πι ^Δι νων ^Δο ε πι
 πρα σκε τι μης ^Δου κα κι α προ σω χθι σε ^Δκαι βο
 αν ου ου συ νη ^Δκε τον Κυ ρι ον νμ νει τε τα ερ
 γα ^Δκαι υ πε ρυ ψ8 8 τε ^Δεις παν τας τ8 8ς αι ω
 νας ^Δ

Ἡ καταβασία

^χ
Aι νον μεν ευ λο ^χγου μεν και προ σκυ νον ου ου
 με εν τον Κυ ρι ον
Nο μων πα τρω ω ων ^Δοι μα κα ρι στοι ^Δεν
 βα βν λω νι νε ε ε οι προ κι ιν δν νεν ον τες
 βα σι λεν ον τος κα τεπ τν ξαν ^Δπρο στα γης α α λο
 γι στ8 ^Δκαι συ νη μμε ε νοι ω ουκ ε χω νεν θη
 σαν πν ρι ^Δτον κρα τ8ν τος ε πα ξι ον ^Δα νε

μελ πο ον τον υμ νον τον Κυ ρι ον υμ νει τε τα ερ
 γα και ν περ ν ψψ 8 8 τε εις παν τας τα 8ς αι
 ω ω να α α α ας

Άργη καταβασία. (Είρμολόγιον Μπαλασίου)

Ἅχος πτω Βουθ

Χ ρι νον μεν εν λο γου μεν και προ σκυ ν 8 8 με εν
 Αι νον μεν εν λο γου μεν και προ σκυ ν 8 8 με εν

το ον Κυ ρι ο ον

Nο μων πα τρω ω ω ων ρι ρι ρι μα κα α α
 ρι ι ι στοι εν Βα βυ λω ω νι νε ε οι

προ ο κιν δν ν νε ε ε εν ο ο ο ο

ντε ε ε ε ες βα σι λε εν ον τος κα τε

ε ε πτυ ν ν ξαν προ στα γη η ης α λο

γι ι ι ι ι στά και συ νη μμε ε ε νοι οι

οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι ω ουκ ε χω ω νεν θη η σα

αν πυ ν ν ρι τον κρα τα 8ν τος ε ε πα α ξι

ον α νε με ε ελ πο ο ον τον ν ν ν μνον
 τον Κυ ν ρι ον ν μνει ει τε ε ε τα ε
 ε ερ γα και ν πε ρυ ψου ον τε ε εις παν τας
 τ8 8 8 8ς αι αι ω ω ω να α α ας

* * *

Ο διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὑμνοῖς μεγαλύνομεν.

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

Καὶ φάλλεται ἡ

Ωδὴ θ'. Ο είρμός. (τροπάρια 4)

Ἄχος πτοειδής Βουθοῦ

[Ε] ε νι ας δε σπο τι κης και α θα να τουοντρα
 πε ζης εν ν πε ρω ω το πωταις ν ψη λαιςφρεσι
 πι στοι δεν τε α πο λαυ σωμεν ε πα να βε βη
 κο ο τα Λο γον εκ του Λο γη μα θον τεσ ον με γα
 λν νο ο μεν

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξασοι

A πι τε τοις Μα θη ταις ο Λο γος ε φη η
 το Πα σχα εν ν πε ρω ω το πω ω νους ε νι δρυ
 ται οις μν στα γω γωσκεν α σα τε α ζη μω α λη

θει ει ας λο γω **β** το στερ ρον δε της χα ρι τος με γα
 λυ να α τε
Δ ο ξα Πα τρι και **χ**ι ω **Δ** και Α γι ω Πνευ
 μα τι **β**
Δ η μι ουρ γον ο Πα τηρ προ των αι ω νωων
 Σο φι αν **Δ** γεν να αρ χην ο δων με εις ερ γα ε
 κτισε τα νυν μυ στι κως τε λ8 με να **β** Λο γος γαρ α κτι
 στο ος ων φυ σει **Δ** τας φω νας οι κει ου μαι 8 8 νυν
 προ σει λη η φα **β**
K αι νυν και α ει και εις τ8ς αι ω νας των αι
 ω νων α μην **β**
Ω ος αν θρωπος υ παρ χω **Δ** ου σι α ου φα αν τα
 σι α **Δ** ου τω Θε ος τω τρο πω της α ντι δο σε ως **Δ**
 η φυ σις η ε νω θει σαμοι **χ**ρι στον ε να δι ο
 ο με γνω τε **β** τα εξ ων εν οις α περ σω ω ζον τα
 πε φυ υ κα **β**

Ἡ καταβασία

[Ε] ε νι ας δε σπο τι κης και α θα να τουουτρα
 πε ζης εν υ πε ρω ω το πωταις υ ψη λαιςφρεσι **Δ**
 πι στοι δευ τε α πο λαυ σωμεν **Δ** ε πα να βε βη
 κο ο τα Λο γον **θ** εκ του Λο γ⁸ μα θον τες ον με γα
 λυ νο ο με ε εν **Δ**

Ἄργη καταβασία. (Είρμολόγιον Μπαλασίου)

Ἄχος Π Βου Θ

[Ε] ε ε νι ι ας δε σπο ο τι ι κη ηςκαι α θα
 να α α του ου ουτρα α πε ε ε ζης **θ** εν υ πε
 ρω ω ω ω το ο ο ο πω ω ταις υ ψη λαις
 φρε σι ι πι στοι οι οι οι οι οι οι οι οι οι
 οι οι οι οι οι δευ τε ε ε α πο ο λα α
 α αν σω ω ω ω μεν **θ** ε πα α α να βε
 βη η η κο ο ο τα λο ο ο γον **θ** εκ τ⁸ Λο ο
 ο γον μα α θο ο ντες ον με ε ε γα α λυ
 υ νο ο ο με ε εν **Δ**

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις·

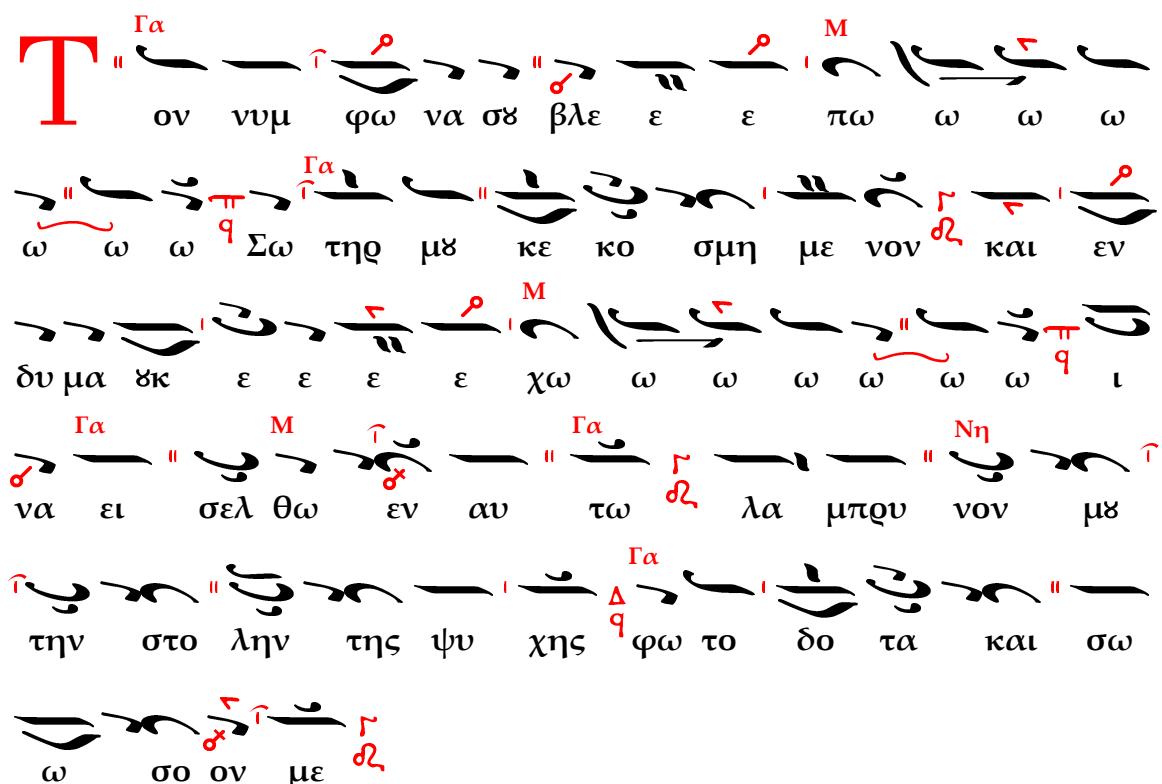
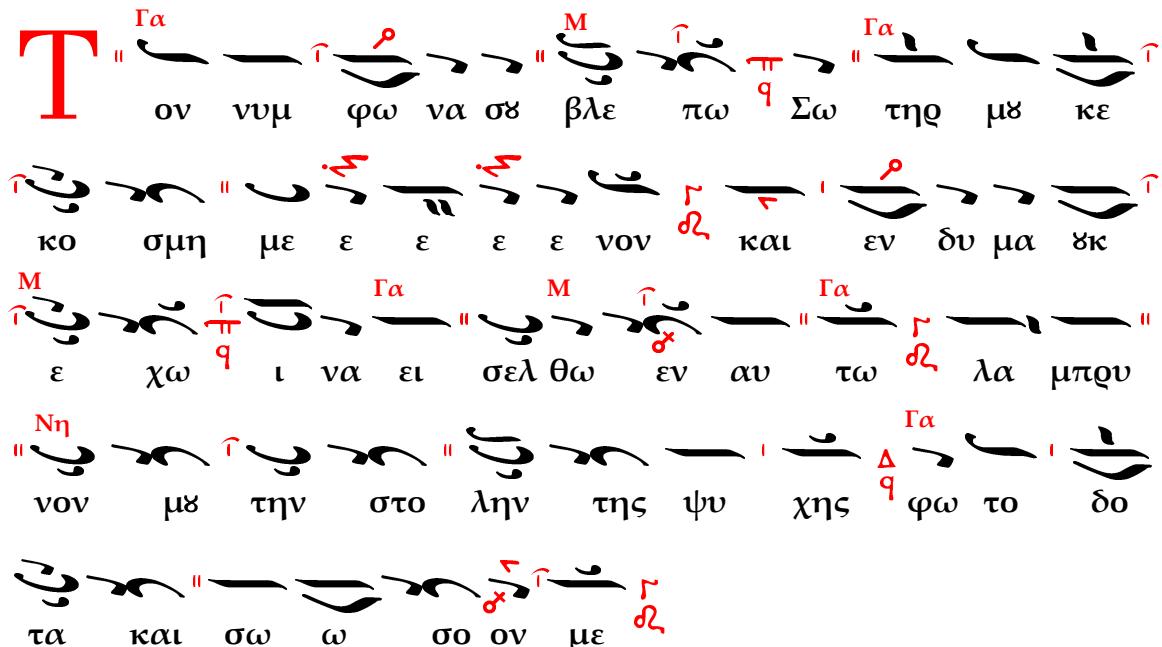
὾τι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

* * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐξαποστειλάριον. Αὐτόμελον.

Ἔχος ἵν Γα ω

ω ω ω ω Σω τηρ μχ κε κο σμη με νον δλ και
 εν δν μα 8κ ε ε ε ε χω ω ω ω
 ω ω ι να ει σελ θω εν αυ τω δλ λαμ πρν
 νον μχ την στο λην της ψυ χης φω το δο
 τα και σω ω σο ον με δλ
 * * *

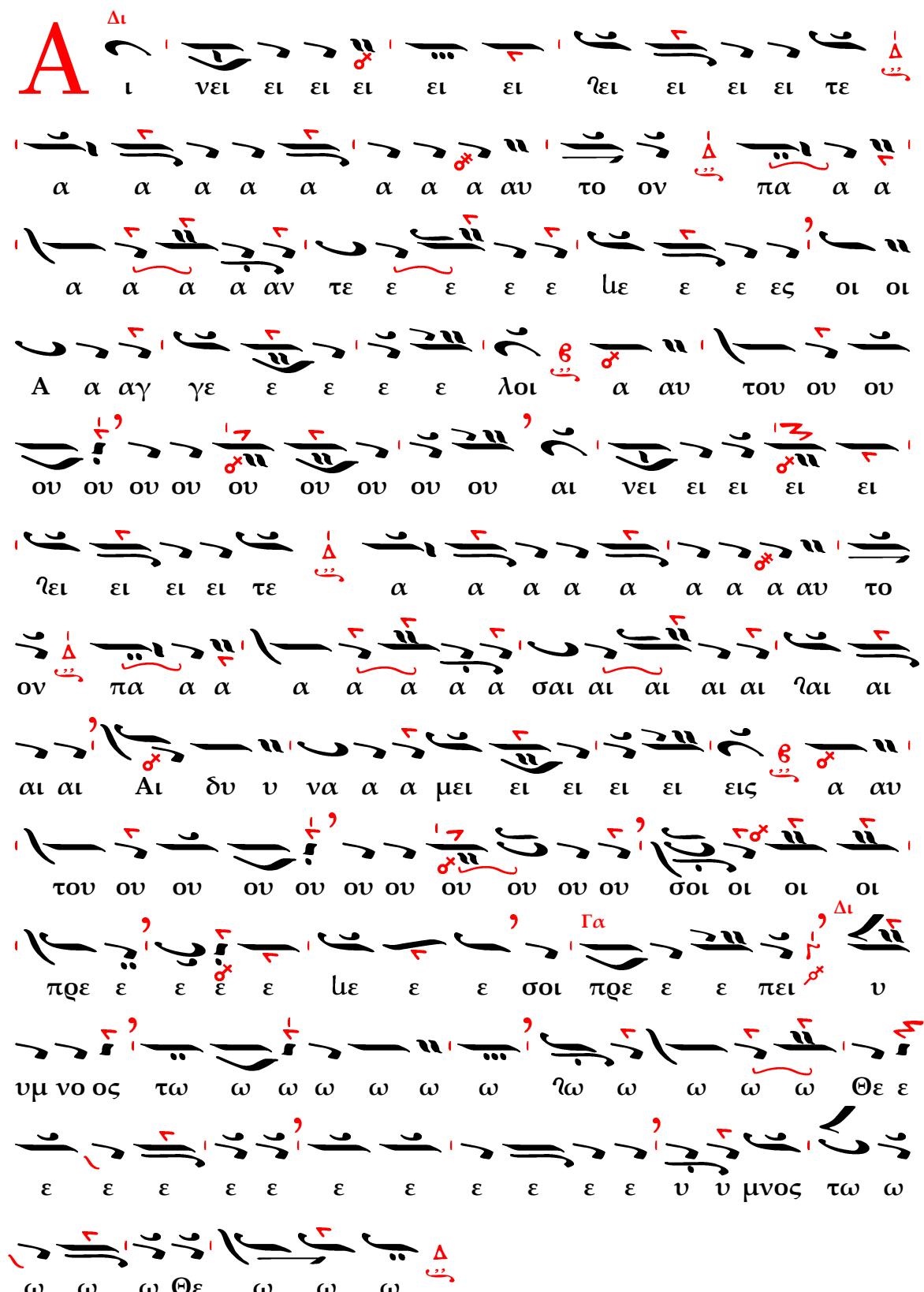
AINOI

Ἔχος Δι Θ

Π Δι α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω τον
 Kv ν ν ρι ον αι νει τε τον Kv ρι ον εκ
 τω ω ων ον ον ρα α α νων αι νει ει ει τε
 α αν τον ε ε εν τοι οι οις ν ψι ι στοις Δι σοι
 πρε ε πει ν ν μνοος τω ω ω Θ ε ε ε ω
 Α Δι ι νει τε α αν το ον πα α αν τες οι Aγ γε ε λοι
 α αν τον αι νει τε αν τον πα σαι αι δν
 να α α μει εις α α αν τον σοι πρε ε πει
 ν ν μνοος τω ω ω Θ ε ε ε ω

Ιακώβου Πρωτοψάλτου "Αἰνεῖτε" ἀργόν.

“Οταν προσκυνᾶ ὁ Ἅρχιερεὺς τὰς ἀγίας εἰκόνας.

‘Η Στιχολογία (Ψαλμοὶ ρυη̄, ρυθ̄) καὶ·

Ίστωμεν Στίχους δ', καὶ ψάλλομεν
τὰ ἐπόμενα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

του αι νει τε αυ τον ^Δκα τα το πλη θος της με γα
 λω συ νης α αυ τον

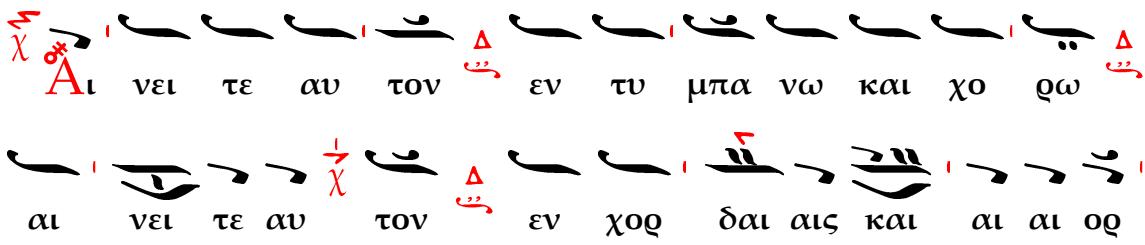
Σ νν ^{Δι} τρε χει λοι οι πον το συ νε ε δρι ο ον
 τω ω ων Ι ι ι ου δαι αι ων ^Δι να τον δη μι
 ονδ γον και κτι στην των α α πα α αν των ^ΔΠι λα
 τω πα α α ρα δω ω ση ^Δω τω ων α α α
 νο ο ο μων ^Δω των α α πι ι ιστων ^Δο
 τι τον ερ χο μενον κρι ναι ζω ων τα ας και νε ε κρους ^Δ
 ει εις κρι σι ι ι ιν εν τρε ε πι ι ι ζουον ου ου
 σι ^β τον ι ω με νο ο ον τα α πα α θη ^ρ
 προς πα αθος ε ε ε τοι μα α ζουον ου ου σι
 Κυ ρι ε μα κρο θυ ν με ^Δμε γασου το ε λε ε
 ος δο ο ο ξα α α α σοι

^χ ^{Αι} νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος ^Δαι
 νει τε αυ τον ^Δεν ψαλ τη ρι ω ω ω και αι αι

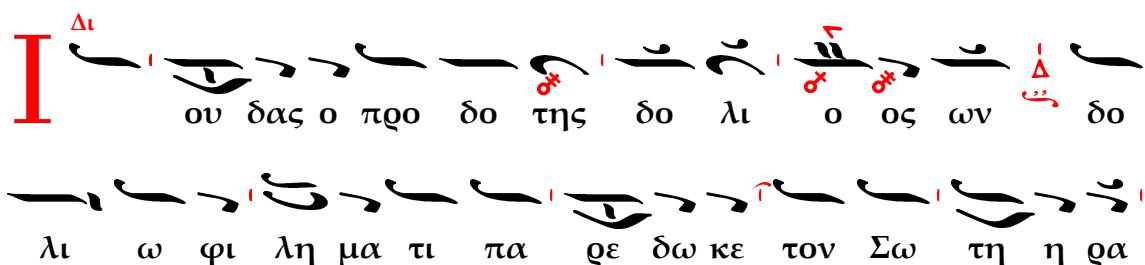
κι θα α ρα Δ

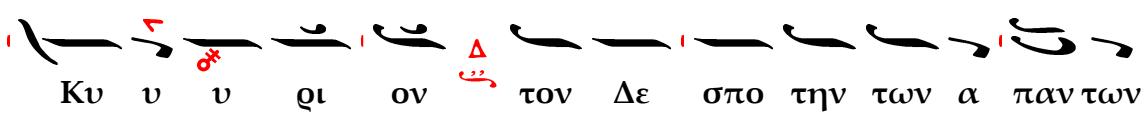
I Δι ου δας ο πα ρα α νο μος Κυ ν ν ρι ε
 ο βα ψας εν τω δει ει πνω ω ω την χει ει ρα
 εν τω τρου βλι ω ω με ε τα α α σου ε ε ξε
 τει νεν α νο μοι οι οις τας χει ει ρας ει του λα
 βει ειν αρ γν ν ν ν ρι ι ι α και ο του
 μν ρου λο γι σα με νος τι μην σε τον α τι
 μη η η τον ουκ ε φρι ξε ε πω ω ω λη η
 η σαι Δ ο τους πο δας ν φα πλωσας ε πι το νι
 ψαι αι αι το ο ον Δε σπο ο την Δ κα τε φι λη
 σε δο λι ως εις το προ δου ναι τοι οι οις α α νο
 ο ο μοις Ζ Nη ρου δε α πο στο ο λω ων ρι ι
 ι φεις και τα τρι α κοντα ρι ι ψας αρ γν ν ν
 ρι α Δ σου την τρι η με ε ρου α να στα α α
 σι ι ιν ουκ ει ει δε Δ δι ης ε λε ε η

 σο ο ον η η η η μας Δ

 χ νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο ρω Δ
 αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι αι ορ

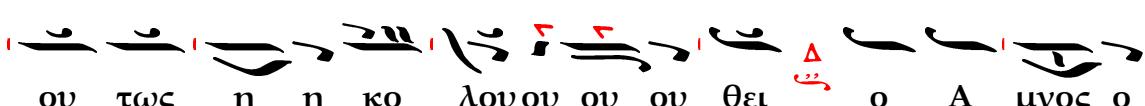

 γα α νω Δ

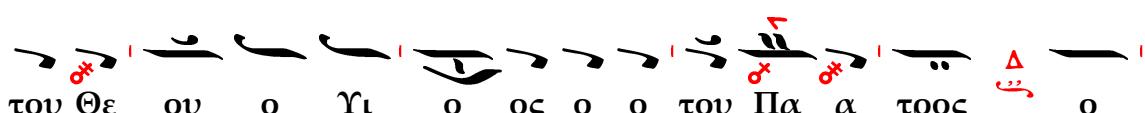

 Ι Δι
 ον δας ο προ δο της δο λι ο ος ων Δ δο
 λι ω φι λη μα τι πα ρε δω κε τον Σω τη η ρα

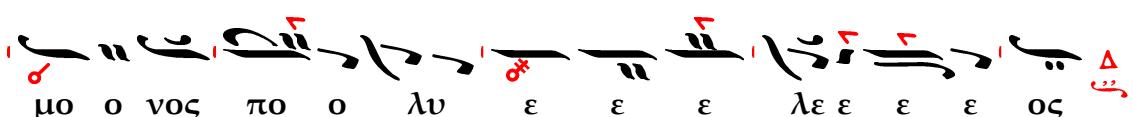

 Κυ ν ν ρι ον Δε σπο την των α παντων

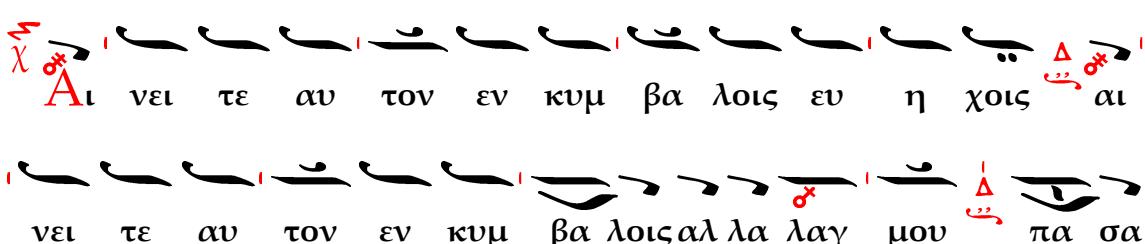

 ως δουλον πε ε πρα κε ε τοι οι οις πα α α ρα α

 νο ο ο μοις ε ως προ βατον ε πι σφα γη ην

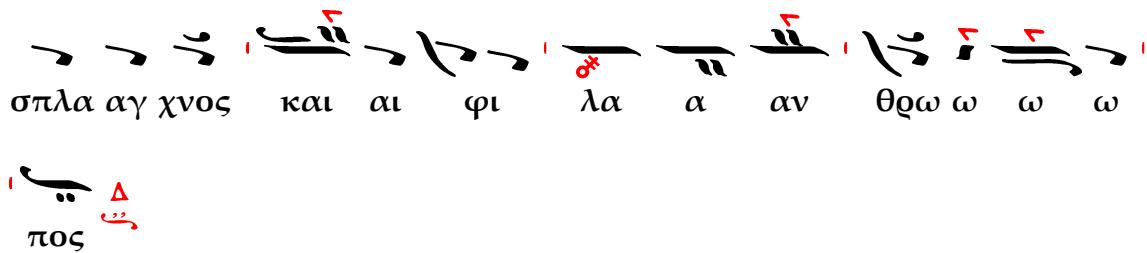

 ον τως η η κο λου ον ον θει Δ ο Α μνος ο

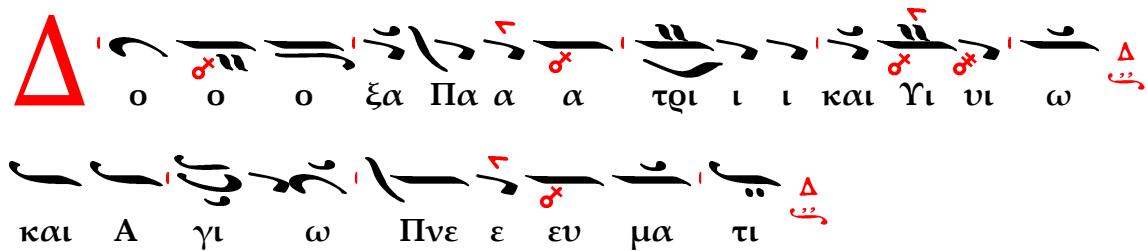

 τον Θε ον ο γι ο ος ο ο τον Πα α τρος Δ ο

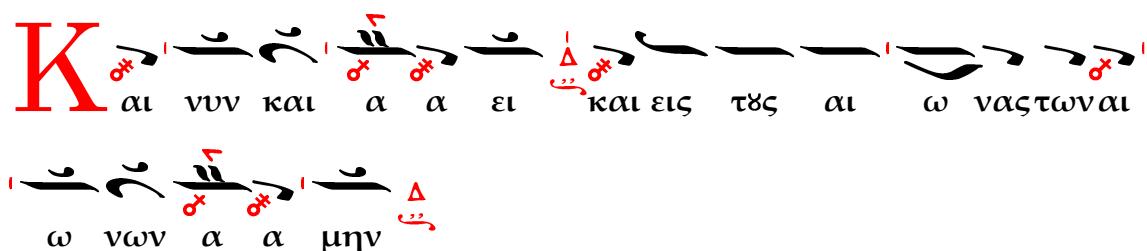

 μο ο νος πο ο λν ε ε λε ε ε ε ος Δ

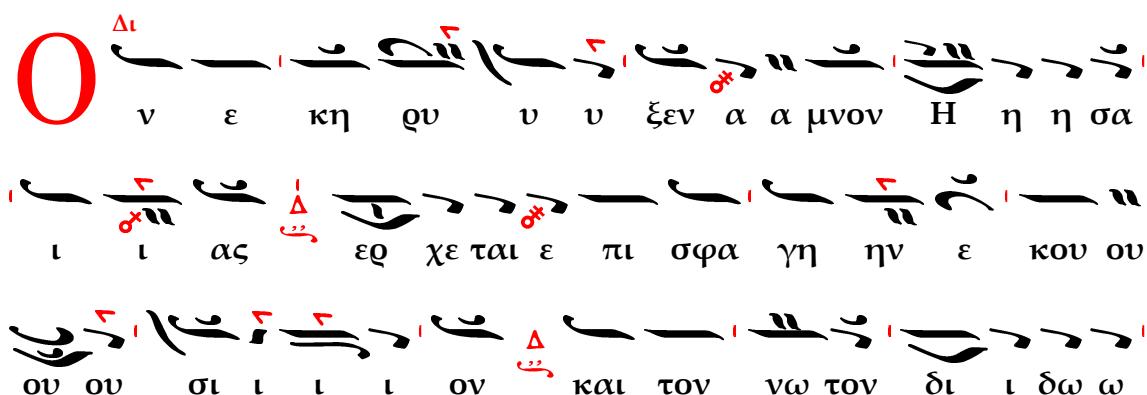

 χ νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις εν η χοις αι
 νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις αλ λα λαγ μου Δ πα σα

πνο η αι νε σα τω τον Ku v v φι ov Δ
I ου δας ο δου λος και δο λι ος ο μα θη
 τη ησκαι ε πι ι ι βου λος ο φι ι λο ος και
 δι α α α βο ο ο λος εκ των ερ γων α
 α α πε φα αν θη η κο λου θει γαρ τω Δι δα α
 σκα α α λω και κα αθ ε α αν τον ε με λε
 ε τη σε τη ην προ ο ο δο σι ι αν Δ ε λε
 γεν ε εν ε ε α α αν τω πα φα δω ω ω
 σω του ου τον και κερ δη η σω τα σν να χθε εν
 τα χρη η μα α α τα ε πε ζη τει δε και το
 μν ρο ο ον πρα θη η ναι και τον I η η σου
 ουν δο λω κρα α τη θη η η ναι α πε
 δω κεν α σπα σμον πα φε ε ε ε δω κε ε το ο ον
 χρι ι ι στον ε και ως προ βατον ε πι σφα γην ου
 τω ω ως η η η κο λου ου θει ο μο νος ευ

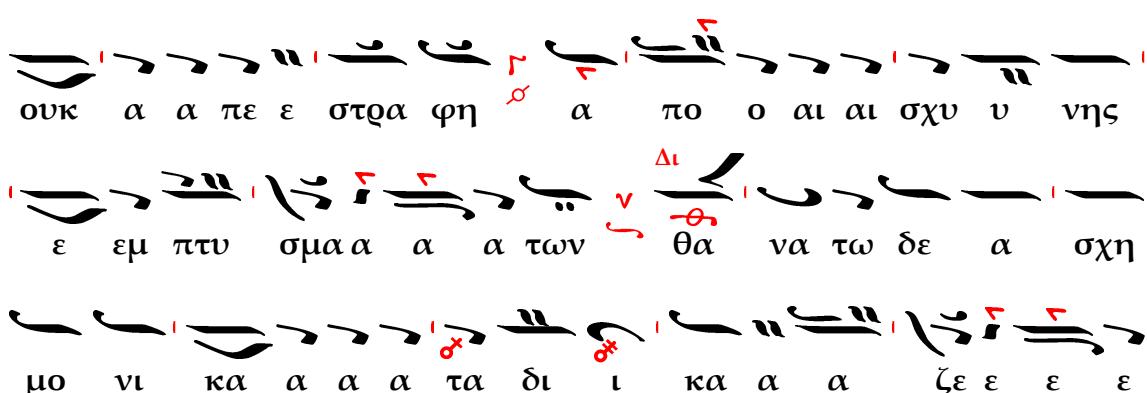

 σπλα αγ χνος και αι φι λα α αν θρω ω ω ω
 πος

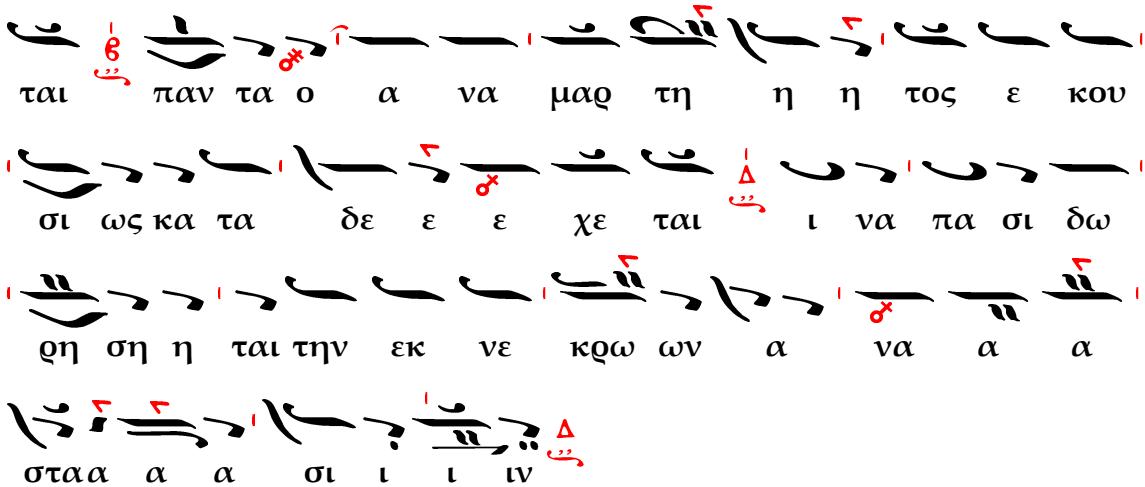

 Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και γι νι ω
 και Α γι ω Πνε ε εν μα τι

 K αι νυν και α α ει και εις τχς αι ω ναςτωναι
 ω νων α α μην

 O ν ε κη ρυ ν ν ξεν α α μνον H η η σα
 ι ι ας ερ χε ται ε πι σφα γη ην ε κου ου
 ου ου σι ι ι ι ον και τον νω τον δι ι δω ω

 σιν ει εις μα α α στι ι ι ι γας τας σι α
 γο ναςεις ρα πι ι ι σμα τα το δε προ σωπον

 ουκ α α πε ε στρα φη α πο ο αι αι σχυ ν νης
 ε εμ πτυ σμα α α α των θα να τω δε α σχη
 μο νι κα α α α τα δι ι κα α α ζε ε ε ε

* * *

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Ο προεστώς ἦ δ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει χῦμα τὴν μικρὸν διξιολογίαν ώς ἀκολούθως.

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, δ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ. Υμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, διοξιογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε Γίε μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε δ Θεός, δ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, δ Γίος τοῦ Πατρός, δ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, δ αἴρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, δ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Οτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἄμήν.

Καθ' ἔκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεῇ. Ἔγὼ εἶπα·

Κύριε, ἐλέησόν με· ἵασαι τὴν ψυχήν μου, δτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, δτι σὺ εἶ δ Θεός μου.

Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ

δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμήν.
Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εῖ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εῖ, Ἀγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.
Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.
Σοὶ πρέπει αἴνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἁγίᾳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἑπομένας ἔξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν ἔωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνάδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Οἱ ιερεὺς ἐκφώνως·

Οτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός· Ἄμήν.

Ο ιερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ο χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ο διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ο χορός· Σοί, Κύριε.

Ο ιερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Σὸν γάρ ἔστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῇ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός· Ἄμην.

* * *

ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν ψάλλομεν
τὰ ἀπόστιχα. Ἀρχεται δὲ ὁ β' χορός.

Ὕχος Νη 2

Σ ^{Nη} η με ρον το κα τα του χρι στου πο νη ρον συν
η χθη συ νε ε ε ε δρι ι ι ι ον ^v ^{δλ} και κατ
αν του κε να α ε βου ου λευ σαν το ο πα
ρα δου ναι Πι ι λα α τω ^β εις θα να τον τον α
νε ε ε εν θυ ν ν νον ^{δλ} ση με ρον την των χρη
μα τω ων α αγ χο ο ο νην ^{Δι} ^M ι ου δας ε αν
τω ω πε ε ρι τι ι ι θηη ηη σι ^{Δι} ^{Nη} και
στε ρει ει ται κα ατ α αμ φω ^β ζω ης προ ο σκαι αι
αι ρον και αι αι θει ει ει αις ^{δλ} ση με ρον Κα
ι α φας α κων προ φη η τε εν ει ^β ^{δλ} συμ φε ε

ε ζει ει λε ε ε γων υ περ του λα ου ου ου
ε ε να Α πο ο ο λε ε ε ε σθαι ηλ
θε ε γαρ υ περ των α μαρ τι ω ων η μωων του
πα α θειν Δι ι ι να α η η μας ε λε ευ θε ε
ρω ω ω ση η Νη εκ της δου λει ει ας του ε εχ
θρουν Δι ως α γα θο ο ος και φι λα α α αν
θρω ω ω ω πος ηλ

χ ο ε σθι ων αρ τάς μου ε με γα λυνεν επ
ε με ε ε ε πτε ερ νι ι σμον ηλ

Σ Νη ε μερον ο Ι ου δας το της φι λο πτω
χει ας κρυπτει προ σω ω πει ει ει ον και της πλε
ο νε ξι ι ι ας α να α κα λυ πτει τη η η ην
μο ο ο ορ φην ηλ ουκ ε τι των πε νη τω ω ω
ων φρο ον τι ι ι ζει ει ηλ ουκ ε ε τι το μν ρον
πι ι πρα α α σκει ει ηλ Τα ο ο τη η ης α μαρ

τω ω λου αλ λα α το ου ου φα νι ι ο ον
 μν υ υ οο ον και εξ αν του νο σφι ζε ε ε
 ται τα αρ γν υ υ υ οι ι ι ι α θη τρε χει προς
 Ι ου ου δαι αι ους λε ε ε γει τοις πα α φα νο
 ο ο μοι οις τι μοι θε λε τε ε δου ου ναι κα γω ν
 μιν πα φα δω ω ω σω ω α α αν τον θη ω
 φι λαρ γν οι ι α α α ας προ δο ο ο του ου
 εν ω νον ποι ει ει ται τη ην πρα α σιν προς την
 γνωμην των α γο φα ζο ο ον των του πω λου με ε
 νου την πραγ μα α τει ει ει αν ποι οι οι ει ει ει
 ει ται θη ουκ α κρι βο λο γει ται προστη ην τι ι μην
 αλλ ως δου ουλονφυ γα δα α πε ε ε εμ πο ο ο
 ο λει ε θος γαρ τοις κλε ε πτου ου σι φι πτειν τα
 τι ι ι ι μι ι ι ι α θη νυν ε βα λε τα
 α α γι ι α τοις κυ σιν ο μα α α α θη η η
 η της θη η γαρ λυσ σα της φι λα α α αρ γν υ

οι ι ι ας κα τα του ι δι ου ου Δε ε
Γα
 ε σπο ο ο του ου μαι αι νε ε σθαι ε ποι οι
Nη
 η σε εν α α αν τον ης τη ην πει ειραν φυ ν
Δι σ
 γω ω μεν κρα α α ζο ο ο ον τες Δι μα κρο θυ
Nη
 ν με Κυ ν ν οι ε δο ο ο ο ξα α α α σοι δι
v

χ Ε ξε πο ρεν ε το ε ξω θ και ε λα
 λει ε πι το ο ο ο α α α αν το δι
v

Ο^M τρο πος σου δο λι ο τη το ος γε
 ε ε μει θ πα α α ρα α νο με Ι ι ι
Δι
 ου ου ου δα δι νο σων γαρ φι λα αρ γυ ν οι ι
Nη
 ι α αν δι ε κερ δη η σα ας μι σαν θρω ω ω
v
 πι ι ι αν δι ει γαρ πλουτον η η γα α α
θ
 πας τι τω πε ρι πτωω χει ει ας δι ι δα α σκον
v
 τι ε ε φοι οι οι οι τας δι ει δε ε και αι
v
 αι αι ε φι ι ι λεις δι ι να τι ε πω λεις τον

α α τι μη η τον προ δι δου ου ους ει εις μι αι
 φο ο ο νι ι ι αν Δι φρι ξον η η λι ι ε
 στε ε να α ξον η η γη και κλο νου με ε νη
 βο ο ο η η η η σον Δι α νε ξι ι κα
 α κε Κυ ν υ ρι ε δο ο ο ο ξα α α α σοι Δι

Λο γον πα ρα νο μον κα τε θεντο κατ ε μον Δι
 Κυ ρι ε Κυ ρι ε μη ε γκα τα λι ι ι ι
 πη η η ης με Δι

M η δει ει εις ω πι ι στοι π του δε σπο
 τι ι κου δει ει πνου α α μν η η τος θ μη δεις
 ο λως ως ο Ι ι ου ου δας δο λι ι ως προ ο
 σι ι τω τη τρα α α πε ε ε ε ζη ε
 κει νο ος γαρ τον ψω ω μο ον δε ξα α α
 με ε ε ε νος Δι κα τα του αρ του ε χω ω ω ω
 οη η η η σε Δι σχη μα τι ι μεν ω ων μα θη η

 ης πρα αγ μα τι δε ε πα ρω ω ω ω ω ων
 φο ο νε ε ευ της τοις μεν Ι ου δαι οις συ υν
 α α γαλ λο ο ο με ε ε ε νος τοις δε α
 πο ο στο ο λοις συν αν λι ζο ο ο ο με ε ε ε
 νος μι σων ε ε φι ι ι λει ει φι λων ε ε
 πω ω λει τον ε ξα γο ρα σα αν τα η μα
 αας τη ης κα α τα α α α ρας τον Θε ο ονκαι
 Σω τη η ρα των ψυ χω ω ω ων η η η η μων

 ο ο ξα Πα α τρι ι ι και γι νι ω και α γι ω
 Πνε ε ε εν μα α α α τι

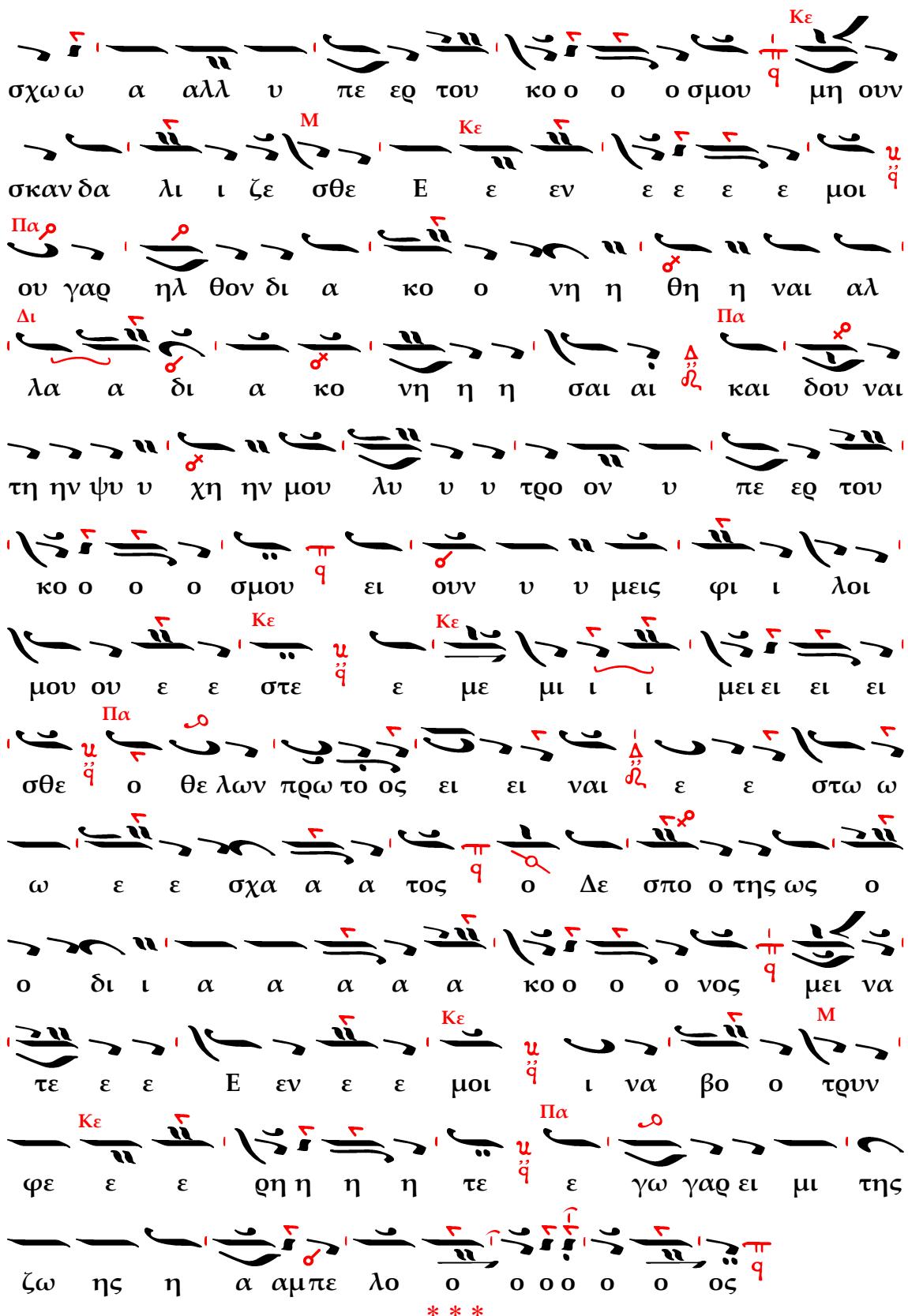
 ο τρο πος σου δο λι ο τη το ος γε
 ε ε μει πα α α ρα α νο με Ι ι ι
 ον ον ον δα νο σων γαρ φι λα αρ γν υ ρι
 ι ι α αν ε κερ δη η σα ας μι σαν θρω ω ω
 πι ι ι ι αν ει γαρ πλουτον η η γα α α

πας ^χ τι τω πε φι πτωω χει ει ας δι ι δα α σκον
 τι ε ε ε φοι οι οι οι τας ^χ ει δε ε και αι
 αι αι ε φι ι ι λεις ^χ ι να τι ε πω λεις τον
 α α τι μη η τον προ δι δου ου ους ει εις μι αι
 φο ο ο νι ι ι ι αν ^{Δι} φρι ξον η η λι ι ε
^{Nη}
 στε ε να α ξον η η γη ^χ και κλο νου με ε νη
 βο ο ο η η η σον ^{Δι} α νε ξι ι κα
^{Nη}
 α κε Κυ ν ν φι ε δο ο ο ο ξα α α α σοι ^χ

Και νῦν. Ἡχος πάπα.

K ^{Πα} αι νυ ν ν ν ν ν και α α ει ^χ και εις τχς
 αι αι ω ω ω νας ^{δι} των αι ω ω νων α α α α μην

M ^{Πα} ν στα γω γων σου Κυ φι ε τους μα α θη η
 τας ε ε δι ι ι δα α σκες λε ε ε ε γων ^π
 ω φι ι λοι οι ο φα α α α α τε ^χ μη
 δεις ν μας χω φι ι σει ει μου ον φο ο βος ^{δι} ει γαρ πα

Εἶτα ὁ προεστὸς ἦν ὁ Ἱερεὺς·

Ἄγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ φάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὅψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (Ψαλμ. Ια' 2-3)

‘Ο ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἴσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τοῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, οἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι
καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔνεκεν τοῦ δόνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῳ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ήμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω
ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ¹
τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ήμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ήμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ήμῖν τὰ ὀφειλήματα ήμῶν, ὡς καὶ ήμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὀφειλέταις ήμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ήμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ρῦσαι ήμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ο ιερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίου καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο ἀναγνώστης· Ἄμην.

‘Ο α’ χορὸς τὸ τροπάριον.

Ἄγαρ Χριστοῦ αὐτοῦ τοῦ θεοῦ

γα θος Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι Γα
M

Η ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ

Καὶ εὐθὺς τὸ τροπάριον τῆς προφητείας.

Ἄχος Γα φ

O Γα
 ρα πι σθεις υ περ γε ε νθες αν θρω πων φ και
 μη ορ γι σθεις φ ε λευ θε ρωσονεκ φθο Πα ρα αστηνζω ω
 ην η ημων φ Κυ ρι ε και σω ωσον η μας Γ
χ Δο ξα Πα τρι και Υι ω χ και Α γι ω ω Πνευμα α

τι Π
E λευ θε ρω σον εκ φθο Πα ρα αστηνζω ω ην η ημων φ
Γα Κυ ρι ε και σω ωσον η μας Γ
χ Και νυν και α ει χ και εις τθες αι ω ναστωναι αι

ω νων α μην φ
O Γα
 ρα πι σθεις υ περ γε ε νθες αν θρω πων φ και
 μη ορ γι σθεις φ ε λευ θε ρωσονεκ φθο Πα ρα αστηνζω ω
 ην η ημων φ Κυ ρι ε και σω ωσον η μας Γ

‘Ο ἀναγνώστης·
Προκείμενον. Ἡχος α'. Ψαλμὸς πβ' (82).

‘Ο ἀναγνώστης·

Γνώτωσαν ἔθινη, ὅτι ὄνομά σοι Κύριος, σὺ μόνος ὕψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Στίχ. Ὁ Θεός, τίς ὁμοιωθήσεται σοι; μὴ σιγήσῃς, μηδὲ καταπραῦνης, ὁ Θεός.

“Η δ φάλτης.

“Ἡχος Λ Πα φ

Γνω τω σαν ε ε θνη ο τι ο νο μα σοι Κυ ρι
 ος συ μο ο νος γ ψιζος ε πι πα α σαντην γην π
 “Ὁ Θεός, τίς ὁμοιωθήσεται σοι; μὴ σιγήσῃς μη δε κα τα

πρα ν νησ ο Θε ος

Γνω τω σαν ε ε θνη ο τι ο νο μα σοι Κυ ρι
 ος συ μο ο νος γ ψιζος ε πι πα α σαντην γην π
 “Οτι ιδοὺ οἱ ἔχθροι σου ἤχησαν και οι μι σθ θν τες σε

η ρανκε φα λην

Γνω τω σαν ε ε θνη ο τι ο νο μα σοι Κυ ρι
 ος συ μο ο νος γ ψιζος ε πι πα α σαντην γη η
 η ην π

‘Ο ἀναγνώστης’

Προφητείας Ιερεμίου τὸ Ἀνάγνωσμα
(ια' 18-23. ιβ' 1-5, 9-11, 14-15).

Κύριε, γνώρισόν μοι, καὶ γνώσομαι. Τότε εἰδον τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν· ἐγὼ δὲ ὡς ἄρνιον ἄκακον ἀγόμενον τοῦ θύεσθαι, οὐκ ἔγνων· ἐπ’ ἐμὲ ἐλογίσαντο λογισμὸν πονηρόν, λέγοντες· Δεῦτε, καὶ ἐμβάλωμεν ξύλον εἰς τὸν ἄρτον αὐτοῦ, καὶ ἐκτρίψωμεν αὐτὸν ἀπὸ γῆς ζώντων, καὶ τὸ δνομα αὐτοῦ οὐ μὴ μνησθῇ ἔτι. Κύριε τῶν δυνάμεων, κρίνων δίκαια, δοκιμάζων νεφροὺς καὶ καρδίας, ἵδοιμι τὴν παρὰ σοῦ ἐκδίκησιν ἐν αὐτοῖς! ὅτι πρὸς σὲ ἀπεκάλυψα τὸ δικαίωμά μου. Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος ἐπὶ τοὺς ἄνδρας Ἀναθώθ, τοὺς ζητοῦντας τὴν ψυχήν μου, τοὺς λέγοντας· Οὐ μὴ προφητεύσῃς ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου· εἰδὲ μή, ἀποθάνῃ ἐν ταῖς χερσὶν ἡμῶν. Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπισκέψομαι ἐπ’ αὐτούς· οἱ νεανίσκοι αὐτῶν ἐν μαχαίρᾳ ἀποθανοῦνται, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν τελευτήσουσιν ἐν λιμῷ, καὶ ἐγκατάλειμμα οὐκ ἔσται αὐτῶν· ὅτι ἐπάξω κακὰ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἀναθώθ, ἐν ἐνιαυτῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν.

Δίκαιοις εἴ Κύριε, ὅτι ἀπολογήσομαι πρὸς σέ· πλὴν κρίματα λαλήσω πρὸς σέ· Τί ὅτι δδὸς ἀσεβῶν εὔοδοῦται; εὔθηνησαν πάντες οἱ ἀθετοῦντες ἀθετήματα; ἐφύτευσας αὐτούς, καὶ ἐρήτιζώθησαν· ἐτεκνοποιήσαντο, καὶ ἐποίησαν καρπόν· ἐγγὺς εἴ σὺ τοῦ στόματος αὐτῶν, καὶ πόρρω ἀπὸ τῶν νεφρῶν αὐτῶν. Καὶ σύ, Κύριε, γινώσκεις με· οἰδάς με, καὶ δεδοκίμακας τὴν καρδίαν μου ἐναντίον σου· ἀθροισον αὐτοὺς ὥσπερ πρόβατα εἰς σφαγήν· ἄγνισον αὐτοὺς εἰς ἡμέραν σφαγῆς αὐτῶν· ἔως πότε πενθήσει ἡ γῆ, καὶ πᾶς ὁ χόρτος τοῦ ἀγροῦ ἔηρανθήσεται ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ; ἡφανίσθησαν κτήνη καὶ πετεινά, ὅτι εἴπαν· Οὐκ ὄψεται ὁ Θεὸς ὁδοὺς ἡμῶν· σοῦ οἱ πόδες τρέχουσι, καὶ ἐκλύουσί σε.

Συναγάγετε πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, καὶ ἐλθέτωσαν τοῦ φαγεῖν αὐτήν. Ποιμένες πολλοὶ διέφθειραν τὸν ἀμπελῶνά μου, ἐμόλυναν τὴν μερίδα μου, ἔδωκαν τὴν μερίδα τὴν ἐπιθυμητήν μου εἰς ἔρημον ἄβατον, ἐτέθη εἰς ἀφανισμὸν ἀπωλείας.

“Οτι τάδε λέγει Κύριος περὶ πάντων τῶν γειτόνων τῶν πονηρῶν, τῶν ἀπτομένων τῆς κληρονομίας μου, ἣς ἐμέρισα τῷ λαῷ μου τῷ Ἰσραήλ· Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποσπῶ αὐτοὺς ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ τὸν Ἰούδαν ἐκβαλῶ ἐκ μέσου αὐτῶν· καὶ ἔσται μετὰ τὸ ἐκβαλεῖν με αὐτούς, ἐπιστρέψω καὶ ἐλεήσω αὐτούς, καὶ κατοικιῶ αὐτούς, ἔκαστον εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, καὶ ἔκαστον εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.

‘Ο ἀναγνώστης· Προκείμενον. Ἡχος πλ. β'. Ψαλμὸς οε' (75).

‘Ο ἀναγνώστης·

Εὕξασθε, καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Στίχ. Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαϊᾳ ὁ Θεός, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ δόνομα αὐτοῦ.

“Η ὁ φάλτης.

Ἡχος Διθ.

E ε εν ξα σθε και α πο ο δο τε Δ Ku

ρι ω τω Θε ω η η μω ων ε

χ Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαϊᾳ ὁ Θεός, ἐν τῷ Ἰσραὴλ Δ χ με γα το

ο νο μα αν τα Δ

E ε εν ξα σθε και α πο ο δο τε Δ Ku

ρι ω τω Θε ω η η μω ων ε

χ Ἔγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ Δ ρ και το κα τοι κη χ

τη ρι ον αν τα εν Σι ων Δ

E ε εν ξα σθε και α πο ο δο τε Δ Ku

ρι ω τω Θε ω ω η η μω ω ων Δ

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἴτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἰερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἑκάστην δέησιν τὸ Κύριε ἐλέησον (τρίς), εἰς δὲ τὴν τελευταίαν ἄπαξ.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν διούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (**τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης**) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὁρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, φαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Οἱ ερεύς: Ὄτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννᾷ καὶ τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ χορός: Ἄμην.

* * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Οἱ διάκονοις: Σοφία.

Οἱ ἀναγνώστης: Εὐλόγησον.

Οἱ ερεύς:

Οἱ ὄντες εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ προεστῶτες ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (**ἢ μονῇ**) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Οἱ ερεύς: Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οἱ ἀναγνώστης:

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντας Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Οἱ ερεύς τὴν ἀπόλυσιν·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

Οἱ ἀναγνώστης: Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ο ιερεύς: Ό δι' ὑπερβάλλουσαν ἀγαθότητα ὁδὸν ἀρίστην τὴν ταπείνωσιν ὑποδείξας ἐν τῷ νίψαι τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν καὶ μέχρι σταυροῦ καὶ ταφῆς συγκαταβὰς ἡμῖν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἵκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν δσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης καὶ πάντων τῶν ἀγίων ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ο λαός: Άμην.

* * * * *